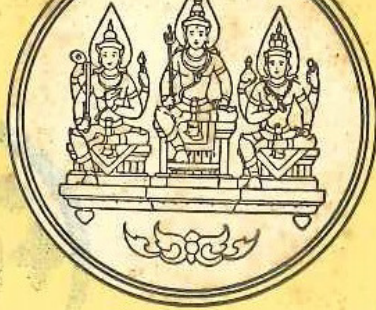

332.67

Н 227 П

Н 227 П

В.1

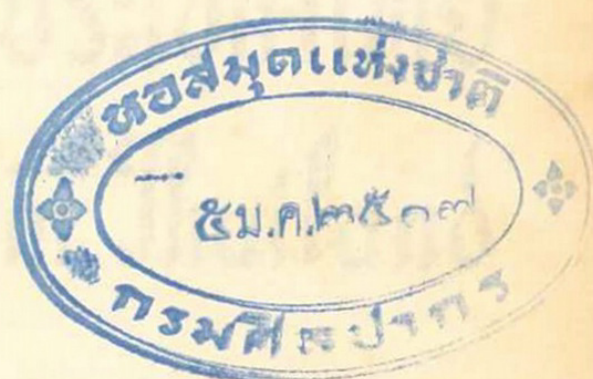
การสะสมทุนของประเทศไทย Capital Formation in Thailand

ระหว่างระยะเวลา พ.ศ. 2500 - 2505
DURING 1957-1962

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ
OFFICE OF THE NATIONAL ECONOMIC DEVELOPMENT BOARD.

สำนักนายกรัฐมนตรี
OFFICE OF THE PRIME MINISTER

No. 146

ระหว่างปี ๒๕๐๓ - ๒๕๐๕

DURING 1957-1962

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

OFFICE OF THE NATIONAL ECONOMIC DEVELOPMENT BOARD

สำนักงานศิลปกรรม

OFFICE OF THE FINE ARTS

SINGAPORE, MALAYA

หอสมุดแห่งชาติรัชมังคลาภิเษก
จันทบุรี

การสะสมทุนของประเทศไทย Capital Formation in Thailand

ระหว่างระยะเวลา พ.ศ. 2500 - 2505
DURING 1957-1962

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ
OFFICE OF THE NATIONAL ECONOMIC DEVELOPMENT BOARD.

สำนักนายกรัฐมนตรี
OFFICE OF THE PRIME MINISTER

BANGKOK, THAILAND.

ខេត្តកោះកុង ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០២
 ពេលវេលា ១៥:០០ ម៉ោង

ការងារស្រាវជ្រាវ និងស្រាវជ្រាវ
 ការងារស្រាវជ្រាវ និងស្រាវជ្រាវ

លេខ ៣២ លេខ ៣២
 លេខ ៣២ លេខ ៣២

៣២.៦៧

លេខ ៣២ លេខ ៣២
 លេខ ៣២ លេខ ៣២

លេខ ៣២ លេខ ៣២
 លេខ ៣២ លេខ ៣២

คำนำ

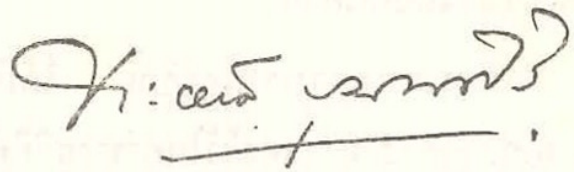
รายงาน “ การสะสมทุนของประเทศไทยระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐ — ๒๕๐๕ ” ซึ่งกอง
คำนวณการสะสมทุนส่วนรายได้ประชาชาติได้จัดทำขึ้นนี้ มีจุดมุ่งหมายประการสำคัญเพื่อเสนอ
เป็นรายงานประจำปีตามปกติ วิธีคำนวณและการวิเคราะห์สถิติการสะสมทุนที่ปรากฏในรายงาน
ฉบับนี้ ได้อาศัยหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับที่ได้เสนอไว้แล้วในรายงานฉบับก่อน อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี สำหรับการ
การคำนวณการสะสมทุนด้านส่วนเปลี่ยนแปลงในสินค้าคงเหลือ (Changes in inventories) ของรัฐ
วิสาหกิจนั้น การรวบรวมข้อมูลได้อาศัยหลักเกณฑ์ซึ่งแตกต่างไปจากที่ได้เสนอไว้ในรายงาน
ฉบับก่อน กล่าวคือ มิได้อาศัยหลักเกณฑ์การพิจารณาแนวโน้มของปีที่แล้ว ๆ มา หากแต่ได้มีการ
เก็บข้อมูลจากข้อถาม (Questionnaire) ซึ่งรัฐวิสาหกิจเป็นผู้กรอกให้และส่งคืนมา ในกรณีที่ยัง
ไม่ได้ตอบข้อถามก็ได้จัดเก็บและรวบรวมข้อมูล จากบัญชีการเงินรัฐวิสาหกิจที่ส่วนวางแผนพัฒนา
การเศรษฐกิจได้รับเพื่อใช้ประโยชน์ในราชการส่วนนั้น ดังนั้น ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าคงเหลือของรัฐ
วิสาหกิจซึ่งรวบรวมได้สำหรับ พ.ศ. ๒๕๐๔ จึงมีความแน่นอนและเชื่อถือได้มากกว่าตัวเลขประเภท
เดียวกัน ซึ่งใช้อาศัยหลักเกณฑ์การพิจารณาแนวโน้มของปีที่แล้ว ๆ มา อีกประการหนึ่ง เพื่อ
ความสะดวกสำหรับผู้สนใจจะได้ทราบวิธีการคำนวณการสะสมทุนของประเทศไทยพร้อม ๆ กัน
ไปกับการวิเคราะห์และตารางสถิติต่าง ๆ ในรายงานฉบับเดียวกัน จึงได้เสนอวิธีคำนวณการสะสม
ทุนไว้ในรายงานฉบับนี้ด้วย

การเสนอรายงานฉบับนี้ ได้มีการนำตัวเลขเบื้องต้น (Preliminary estimates)
สำหรับ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาแสดงไว้ในตารางสถิติด้วย การที่ตัวเลขการสะสมทุนประจำ พ.ศ. ๒๕๐๕
เป็นแต่เพียงตัวเลขเบื้องต้นนั้น เพราะยังไม่สามารถรวบรวมข้อมูลบางอย่างได้ครบถ้วน ดังนั้น
จึงจำเป็นต้องประมาณตัวเลขขึ้นสำหรับข้อมูลซึ่งยังขาดโดยใช้หลักเกณฑ์ที่เหมาะสม ข้อมูล
ส่วนใหญ่ที่รวบรวมได้ครบบริบูรณ์ได้แก่ รายการเกี่ยวกับสินค้านำเข้าประเภททุนสำหรับท่าเรือ
กรุงเทพ ฯ ในกรณีเช่นนี้ จึงจำเป็นต้องประมาณมูลค่าของสินค้านำเข้าประเภททุนสำหรับท่าเรือ
ต่างจังหวัด อย่างไรก็ตามสถิติข้อเท็จจริงได้ปรากฏว่าสินค้าประเภททุนส่วนมากได้ถูกนำเข้า
ที่ท่าเรือกรุงเทพ ฯ และเป็นองค์ประกอบส่วนสำคัญของรายการสินค้านำเข้าประเภททุนทั้งสิ้น
ดังนั้น ตัวเลขเบื้องต้นที่คำนวณได้สำหรับ พ.ศ. ๒๕๐๕ จึงอาจมีความคลาดเคลื่อนไม่สู้มากนัก

อนึ่ง ได้ปรากฏว่า มีผู้สนใจในสถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทยในด้านที่เกี่ยวกับ
การสะสมทุนมากยิ่งขึ้น ทั้งที่เป็นชาวไทยและชาวต่างประเทศ ฉะนั้น เพื่อเป็นการสนองความ
ต้องการของผู้สนใจซึ่งเป็นชาวต่างประเทศ ในอันที่จะได้ใช้ประโยชน์จากสถิติการสะสมทุนและ
ทราบเรื่องราวในด้านนี้ของประเทศไทย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติจึงได้จัดทำ

ในการดำเนินการคำนวณและวิเคราะห์สถิติเกี่ยวกับการสะสมทุนของประเทศไทยนั้น ได้ประสบอุปสรรคและข้อขัดข้องนานาประการ ทั้งนี้ เนื่องจากงานนี้ยังเข้าลักษณะเป็นงานใหม่ สำหรับประเทศไทย และเพิ่งจะเริ่มกระทำกันเมื่อไม่นานมานี้ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การปฏิบัติงาน ในด้านนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติได้พยายามหาวิธีแก้ไข อุปสรรคต่างๆ เท่าที่สามารถจะกระทำได้ตลอดมา แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ยังมีเหลืออยู่อีกบางประการ ซึ่งยังไม่สามารถจะขจัดให้หมดสิ้นไปได้ในขณะนี้ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ยินดีรับข้อวิจารณ์และความคิดเห็นต่างๆ ไว้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขการ ดำเนินงานในด้านนี้ให้บังเกิดผลดียิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ขอถือโอกาสขอบคุณส่วนราชการต่าง ๆ ที่ได้อนุเคราะห์จัดหาข้อมูลและรวบรวมข้อมูลต่างๆ ให้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำนักงานสถิติ แห่งชาติ ในการจัดส่งข้อถามต่างๆ ไปให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกรอกข้อความที่ต้องการและ รวบรวมข้อมูลบางประเภทให้ กรมวิเทศสหการ องค์การ USOM และธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ได้เอื้อเฟื้อจัดหาข้อมูลและอำนวยความสะดวกในการรวบรวมข้อมูลในด้านความช่วยเหลือและ เงินกู้จากต่างประเทศ ซึ่งเป็นผลให้การคำนวณและวิเคราะห์การสะสมทุน ตลอดจนการทำรายงาน นี้บรรลุความสำเร็จสมตามความมุ่งหมาย

(นายประหัด บุรณศิริ)

เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

สิงหาคม ๒๕๐๖

สารบัญ

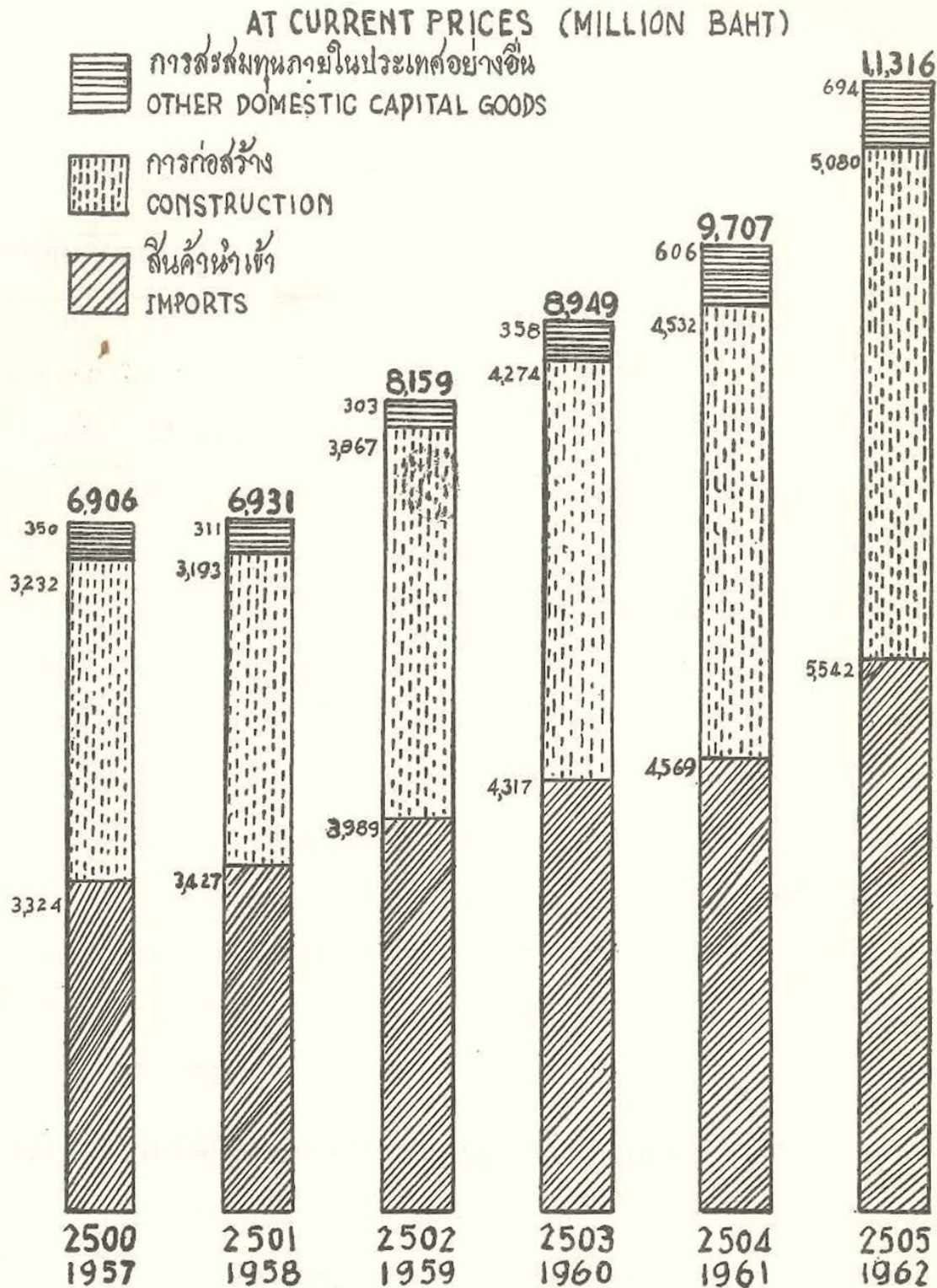
	หน้า
รายชื่อตารางสถิติ	ก-ข
แผนภาพแท่ง - Bar chart	ก
บทที่ ๑ ข้อสรุปโดยทั่วไปในด้านการสะสมทุน	๑
บทที่ ๒ วิธีคำนวณการสะสมทุนของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๕	๖
บทที่ ๓ การสะสมทุนของประเทศไทยระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๔	๑๔
บทที่ ๔ ความเชื่อถือได้ของสถิติการสะสมทุนถาวร พ.ศ. ๒๕๐๔	๒๑
บทที่ ๕ Capital Formation In Thailand During 1957-1966.	๒๓

ตารางที่ ๑	การสะสมทุนถาวรจำแนกตามประเภทของสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๙๕-๒๕๐๕ ประมาณตามราคาในปีนั้น ๆ	๓๑
ตารางที่ ๒	การสะสมทุนถาวรจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ในส่วนของรัฐบาลและส่วนของเอกชน พ.ศ. ๒๔๙๕-๒๕๐๕ ประมาณตามราคาในปีนั้น ๆ	๓๒
ตารางที่ ๓	การสะสมทุนถาวรจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๔๙๕-๒๕๐๕ ประมาณตามราคาในปีนั้น ๆ	๓๓
ตารางที่ ๔	การสะสมทุนถาวรจำแนกตามประเภทของสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๙๕-๒๕๐๔ ประมาณตามราคาใน พ.ศ. ๒๔๙๙	๓๔
ตารางที่ ๕	การสะสมทุนถาวรจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ในส่วนของรัฐบาลและส่วนของเอกชน พ.ศ. ๒๔๙๕-๒๕๐๔ ประมาณตามราคาใน พ.ศ. ๒๔๙๙	๓๕
ตารางที่ ๖	การสะสมทุนถาวรจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๔๙๕-๒๕๐๔ ประมาณตามราคาใน พ.ศ. ๒๔๙๙...	๓๖
ตารางที่ ๗	การเปรียบเทียบระหว่างการสะสมทุนถาวรและรายได้ ประชาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๔	๓๗
ตารางที่ ๘	การสะสมทุนถาวรจำแนกตามประเภทของสินทรัพย์ เทียบเป็นส่วนร้อยละของการสะสมทุนทั้งสิ้น พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๔	๓๘
ตารางที่ ๙	การสะสมทุนถาวรจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม เทียบเป็นส่วนร้อยละของการสะสมทุนทั้งสิ้น	

ตารางที่ ๑๐	การสะสมทุนถาวรจำแนกตามส่วนของรัฐบาลกับส่วนของเอกชน เทียบเป็นส่วนร้อยละของการสะสมทุนทั้งสิ้น และอัตราเพิ่มเป็นร้อยละต่อปี พ.ศ. ๒๕๐๐—๒๕๐๔	๔๐
ตารางที่ ๑๑	ส่วนเปลี่ยนในสินค้างเหลือจำแนกรายละเอียดตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๔๙๕—๒๕๐๔ ประมาณตามราคาในปีนั้น ๆ	๔๑
ตารางที่ ๑๒	ส่วนเปลี่ยนในสินค้างเหลือจำแนกรายละเอียดตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๔๙๕—๒๕๐๔ ประมาณตามราคาใน พ.ศ. ๒๔๙๙	๔๒
ตารางที่ ๑๓	ความเชื่อถือได้ของสถิติการสะสมทุนถาวรใน พ.ศ. ๒๕๐๔ ประมาณตามราคาในปีนั้น ๆ	๔๓

การสะสมทุนการรจําแนกตามประเภทของสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๕
 ประมาณตามราคารในปีนั้น ๆ (ล้านบาท)

GROSS FIXED CAPITAL FORMATION CLASSIFIED BY MAIN TYPE OF CAPITAL GOODS, 1957-1962

บทที่ ๑

ข้อสรุปทั่วไปในด้านการสะสมทุน*

ทุนคืออะไร ?

คำว่า “ทุน” ในที่นี้มีความหมายภายในขอบเขตจำกัดแต่เฉพาะเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ สิ่งปลูกสร้าง และอุปกรณ์อื่น ๆ ซึ่งนำไปใช้ในกระบวนการผลิตสินค้าและบริการอื่น ๆ มิได้หมายความถึงทุนที่เป็นตัวเงินตามความหมายที่เข้าใจกันโดยทั่ว ๆ ไป

การสะสมทุนคืออะไร ?

โดยปกติเมื่อมีการผลิตสิ่งของและบริการเกิดขึ้นในชุมชนหนึ่ง ปัจจัยในการผลิตในชุมชนนั้นย่อมได้รับรายได้เป็นผลตอบแทนในการที่มีส่วนร่วมในการผลิตในรูปเงินเดือน ค่าจ้าง ดอกเบี้ย ค่าเช่าและกำไร และเมื่อปัจจัยในการผลิตได้รับรายได้มาก็ย่อมจะนำไปใช้จ่ายใช้สอยในการอุปโภคและบริโภคหรือลงทุน มิฉะนั้นก็เก็บออมไว้ การสะสมทุนก็คือ การที่ชุมชนนั้นมิได้นำสิ่งของและบริการอันเป็นผลผลิตที่เกิดขึ้นในงวดนั้นไปใช้ในการอุปโภคบริโภคเสียจนหมดสิ้น หากแต่ว่าได้นำส่วนหนึ่งของผลผลิตนั้นไปใช้ในการสร้างสินค้าประเภททุนให้เกิดมีขึ้น สินค้าประเภททุนดังกล่าว เมื่อนำไปใช้ผลิตร่วมกับแรงงานแล้วจะมีผลทำให้ผลิตสินค้าอื่นได้มีปริมาณเพิ่มมากขึ้น และประสิทธิภาพในการผลิตก็ย่อมจะสูงขึ้นกว่าที่จะใช้แรงงานแต่อย่างเดียว ตัวอย่างที่เห็นได้อย่างชัดแจ้งก็คือ ความแตกต่างระหว่างการจับปลาด้วยมือเปล่า กับการจับปลาโดยใช้เครื่องมือจับปลา การจับปลาด้วยมือเปล่าย่อมจับปลาได้น้อยกว่าการจับปลาโดยใช้เครื่องมือจับปลา นอกจากนั้นการจับปลาโดยใช้เครื่องมือจับปลาแบบทันสมัย ยังจับปลาในทะเลน้ำลึกได้อีกด้วย ในกรณีเช่นนี้เครื่องมือจับปลาเป็นสินค้าที่ก่อให้เกิดผลทางการผลิตประเภททุน ซึ่งเมื่อนำมาใช้ในการผลิตร่วมกับแรงงานของชาวประมงคนนั้นแล้ว ทำให้เกิดการผลิตคือการจับปลาได้ปริมาณมากกว่าการใช้แรงงานของชาวประมงแต่เพียงอย่างเดียว คือจับปลาด้วยมือเปล่า

การสะสมทุนมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างไร ?

การที่ประเทศใดจะมีระดับการผลิตสูง และการที่ประชาชนของประเทศนั้น จะมีความเป็นอยู่ทางด้านวัตถุ (Material Welfare) กล่าวคือ มีอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และที่พักอาศัยอย่างผาสุกได้ ย่อมขึ้นอยู่กับปริมาณปัจจัยประเภททุนที่มีอยู่ และนำ

* โปรดดูรายละเอียดเกี่ยวกับคำจำกัดความของ “ทุน” และ “การสะสมทุน” ได้จากรายงาน “การสะสมทุนของประเทศไทย ระหว่างระยะเวลา พ.ศ.๒๕๐๐-๒๕๐๒” ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

ไปใช้ได้ตามความต้องการ ยังมีปริมาณปัจจัยประเภททุนมากขึ้นเพียงใด ประสิทธิภาพของแรงงาน ก็ยังสูงขึ้นเพียงนั้น

การประมาณการสะสมทุนมีบทบาทอันสำคัญต่อการพิจารณากำหนดนโยบายพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่างยิ่ง สำหรับประเทศที่กำลังมีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สถิติเกี่ยวกับการ สะสมทุนย่อมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับใช้ในการพิจารณาวางแผนเศรษฐกิจของประเทศ คู่เคียง ไปกับสถิติรายได้ประชาชาติ ทั้งนี้เป็นเพราะเมื่อได้กะประมาณรายได้ประชาชาติไว้ในแผนพัฒนา เศรษฐกิจแล้ว ย่อมเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องทราบด้วยว่า ปริมาณการสะสมทุนควรมีส่วนสัก เป็นเท่าใดของรายได้ประชาชาติจึงจะเหมาะสมกับความต้องการของสภาวะเศรษฐกิจภายในระยะ เวลานั้นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประเทศที่มีอัตราการเกิดของประชากรอยู่ในระดับสูง เช่น ประเทศไทยเป็นต้น การสะสมทุนของประเทศยิ่งเพิ่มความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศมากยิ่งขึ้น และเป็นสิ่งที่รัฐบาลจำจะต้องให้ความสนใจและดำเนินการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างรอบคอบ เป็นพิเศษ การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจจำเป็นต้องคำนึงถึงปัญหาประชากรด้วย และดำเนินการ หาวิธีส่งเสริมให้มีการสะสมทุนของประเทศอันมีผลเป็นการเพิ่มพูนการผลิตสินค้าและบริการให้มี ปริมาณมากขึ้น ได้ส่วนสักกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ เพื่อเป็นการดำรง มาตรฐานการครองชีพของประชากรให้อยู่ในระดับสูงอยู่เสมอ

การสะสมทุน พ.ศ. ๒๕๐๕ และการคาดคะเนการสะสมทุนในระหว่างระยะเวลา พ.ศ. ๒๕๐๖-๒๕๐๘

การสะสมทุนถาวรของประเทศไทยใน พ.ศ. ๒๕๐๕ มีมูลค่าคิดตามราคาตลาดประมาณ ๑๑,๓๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากมูลค่าใน พ.ศ. ๒๕๐๔ ประมาณร้อยละ ๑๖ การสะสมทุนถาวรใน พ.ศ. ๒๕๐๕ เมื่อเทียบกับรายได้ประชาชาติในปีเดียวกันมีอัตราร้อยละ ๑๘ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ในทุก ๆ ๑๐๐ บาท ซึ่งประเทศไทยมีรายได้ จะนำไปใช้เพื่อซื้อสินค้าประเภทเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ประเภททุนอย่างอื่นเสีย ๑๘ บาท ส่วนอีก ๘๒ บาทนั้นเป็นรายจ่ายซึ่งใช้ไปในการ อุปโภคและบริโภค อัตราร้อยละ ๑๘ นี้อาจจะกล่าวได้ว่าเป็นอัตราที่ค่อนข้างสูงอยู่สำหรับประเทศ ค่อยพัฒนา ทั้งนี้ มีสาเหตุประการสำคัญอันเนื่องมาจากการสะสมทุนถาวรนั้นเป็นจำนวนรวมทั้ง การสึกหรอและสิ่งทดแทนของเก่าด้วย

ในระหว่างระยะเวลา พ.ศ. ๒๕๐๖ - ๒๕๐๘ นั้น ได้มีการคาดคะเนการสะสมทุนถาวร ไว้ล่วงหน้า โดยอาศัยหลักเกณฑ์การพิจารณาแนวโน้มของปีที่ผ่านมา และการคาดคะเนการ ขยายตัวของกิจกรรมต่าง ๆ ในด้านอุตสาหกรรม และการก่อสร้าง รวมทั้งการคาดคะเนความ ช่วยเหลือและการกู้ยืมจากต่างประเทศที่พึงจะได้รับจนถึง พ.ศ. ๒๕๐๘ ด้วย

อนึ่ง ทางด้านรายได้ประชาชาติก็ได้มีการคาดคะเนรายได้ประชาชาติล่วงหน้าสำหรับระหว่างระยะเวลา พ.ศ. ๒๕๐๖ — ๒๕๐๙ ด้วย โดยอาศัยหลักเกณฑ์การพิจารณาแนวโน้มของปีที่แล้ว ๆ มา และการคาดคะเนการเพิ่มในบริการและสิ่งของที่ควรจะเป็นไปได้

การสะสมทุนถาวรในระหว่างระยะเวลา ๔ ปีดังกล่าวข้างต้น มีอัตราเพิ่มประมาณร้อยละ ๗ ต่อปี ส่วนอัตราเพิ่มต่อปีของรายได้ประชาชาตินั้นเป็นร้อยละ ๖ มูลค่าของการสะสมทุนถาวรและรายได้ประชาชาติ ตลอดจนอัตราส่วนของการสะสมทุนถาวรเมื่อเทียบเป็นร้อยละของรายได้ประชาชาติในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๕ — ๒๕๐๙ ปรากฏดังในตารางต่อไปนี้

การคาดคะเนการสะสมทุนและรายได้ประชาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๖ — ๒๕๐๙
(ล้านบาท)

	๒๕๐๕	๒๕๐๖	๒๕๐๗	๒๕๐๘	๒๕๐๙
รายได้ประชาชาติคิดตามราคาใน พ.ศ. ๒๕๐๕	๖๐,๗๙๗	๖๓,๘๐๐	๖๗,๖๐๐	๗๑,๖๐๐	๗๕,๙๐๐
การสะสมทุนถาวรคิดตามราคาใน พ.ศ. ๒๕๐๕	๑๑,๓๑๖	๑๑,๘๐๐	๑๒,๖๐๐	๑๓,๕๐๐	๑๔,๕๐๐
การสะสมทุนถาวรเมื่อเทียบเป็นส่วนร้อยละของรายได้ประชาชาติ	๑๘.๖	๑๘.๓	๑๘.๖	๑๘.๙	๑๙.๑

เป็นที่น่าสังเกตอย่างหนึ่ง กล่าวคือใน พ.ศ. ๒๕๐๖ การสะสมทุนถาวรมีอัตราเพิ่มจาก พ.ศ. ๒๕๐๕ เพียงร้อยละ ๓.๕ เท่านั้น ทั้งนี้เป็นเพราะคาดว่า ความช่วยเหลือจากต่างประเทศ และการใช้เงินกู้ต่างประเทศจะต่ำลงจากระดับใน พ.ศ. ๒๕๐๕

จากการเปรียบเทียบการสะสมทุนถาวรในส่วนของรัฐบาลกับส่วนของเอกชนในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐ — ๒๕๐๔ ปรากฏว่า การสะสมทุนถาวรในส่วนของรัฐบาลเมื่อเทียบกับการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้นมีส่วนสัดเฉลี่ยเป็นร้อยละ ๒๕ และการสะสมทุนถาวรในส่วนของเอกชนเมื่อเทียบกับการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้นมีส่วนสัดเฉลี่ยเป็นร้อยละ ๗๕ สถานการณ์ดังเช่นที่ปรากฏนี้ แสดงให้เห็นบทบาทอันสำคัญของเอกชน ซึ่งมีส่วนรับผิดชอบต่อการเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างดี อย่างไรก็ตามมีข้อพึงสังเกตว่า ส่วนสัดของการสะสมทุนถาวรในส่วนของรัฐบาลต่อการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้นมีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปี ในทางตรงกันข้าม ส่วนสัดของการสะสมทุนถาวรในส่วนของเอกชนเมื่อเทียบกับการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้นกลับมีอัตราลดลงทุกปี มีข้อเท็จจริงบางประการซึ่งอาจจะนำมาประมวลเข้าเพื่อยกมากล่าวอ้างได้ ณ ที่นี้ กล่าวคือ ในประเทศค่อยพัฒนาและอยู่

ในระยะเริ่มแรกของการพัฒนาเศรษฐกิจ รายได้รายหัวของประชาชนอยู่ในระดับต่ำ การสะสมทุนสำหรับโครงการใหญ่ ๆ ซึ่งใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมากจึงต้องตกเป็นภาระของรัฐบาล ดังนั้น การสะสมทุนในส่วนของรัฐบาลเมื่อเทียบเป็นส่วนร้อยละของการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้นจึงมีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปี ในกรณีกลับกัน การสะสมทุนถาวรในส่วนของเอกชนเมื่อเทียบเป็นส่วนร้อยละของการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้นแล้วกลับมีอัตราลดลงทุกปี ในระยะเวลาต่อไปข้างหน้า เมื่อประเทศไทยได้มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเต็มที่และโดยมีประสิทธิภาพสูง เหมาะสมตามหลักการที่ดีของการพัฒนาการเศรษฐกิจแล้ว เอกชนย่อมจะมีส่วนรับผิดชอบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมากยิ่งขึ้นเป็นลำดับ

อุปสรรคในการดำเนินงาน เนื่องจากงานคำนวณและวิเคราะห์การสะสมทุนจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลจากแหล่งอื่น ทั้งจากที่เป็นหน่วยราชการด้วยกัน และจากแหล่งที่มาซึ่งเป็นของเอกชน ข้อมูลซึ่งหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องจัดทำให้ ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการรวบรวมเพื่อประโยชน์สำหรับหน่วยราชการนั้น ๆ โดยเฉพาะ และมักจะไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ใช้เพื่อการคำนวณและวิเคราะห์การสะสมทุน นอกจากนั้นข้อมูลที่ได้รับมักล่าช้าเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากต่างจังหวัด ซึ่งบางกรณีต้องใช้ระยะเวลานานเกินกว่า ๑ ปีกว่าจะได้ตอบคำถามที่ส่งไปให้กรอก ยิ่งไปกว่านั้นข้อมูลที่ได้รับก็ยังไม่ครบบริบูรณ์และในบางกรณีก็มีลักษณะคลุมเครือไม่ชัดเจน

ในการดำเนินงานในค่านนี้ กล่าวโดยทั่วไปแล้วได้รับความร่วมมือจากหน่วยราชการหลายแห่งเป็นอย่างดี อาทิเช่นกรมสรรพากร กรมศุลกากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ ฯลฯ แต่อย่างไรก็ดี ความล่าช้าในการแจ้งข้อมูลที่จำเป็น ยังคงเป็นอุปสรรคอันสำคัญอยู่ในปัจจุบัน อุปสรรคบางอย่างอาจจะเป็นสิ่งซึ่งหลีกเลี่ยงได้ยาก เพราะเป็นอุปสรรคเกี่ยวกับวิธีการตามกฎหมาย ตัวอย่างเช่นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าคงเหลือของบริษัทและองค์การธุรกิจของเอกชน ซึ่งต้องอาศัยบัญชีการกำกำไรขาดทุน และงบดุลย์ขององค์การธุรกิจเหล่านี้เป็นหลักในการพิจารณา ย่อมจะกระทำได้อย่างเร็วที่สุดไม่ต่ำกว่า ๘ เดือน ภายหลังการปิดบัญชีประจำปีขององค์การธุรกิจนั้น ๆ ทั้งนี้ เป็นเพราะมีพระราชบัญญัติกำหนดให้องค์การธุรกิจของเอกชนยื่นรายงานแสดงฐานะประจำปีได้ภายในระยะเวลา ๑๕๐ วัน ภายหลังจากการปิดบัญชีประจำปี และกรมสรรพากรอาจจะต้องใช้เวลาหลังจากนั้นอีก ๓ เดือนเป็นอย่างน้อย เพื่อคัดลอกรายการที่ต้องการให้ แต่เท่าที่เป็นอยู่ในขณะนั้นนี้ ระยะเวลาดังกล่าวมักจะนานกว่า ๓ เดือนเสมอ

รายงานประจำปีเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศของกรมศุลกากร เป็นแหล่งที่มาอันสำคัญยิ่ง สำหรับการคำนวณสถิติเกี่ยวกับการสะสมทุน เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน อาจรวบรวมข้อมูลในค่านสินค้านำเข้าประเภททุนได้เสร็จเรียบร้อยภายในระยะเวลา ๘ เดือนหลังจากสิ้นปีนั้น อย่างไรก็ตาม การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือและเงินกู้จากต่างประเทศในค่านสินค้านำเข้า

เป็นสิ่งจำเป็นในการวิเคราะห์การสะสมทุนในขั้นนี้ ถ้ากรมศุลกากรสามารถแยกข้อมูลดังกล่าว
ออกต่างหากจากสินค้านำเข้าทั้งสิ้นได้ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในอันที่จะรวบรวมข้อมูลเกี่ยว
กับความช่วยเหลือและเงินกู้ประเภททุนได้อย่างครบถ้วน และเป็นผลทำให้ผลลัพธ์ที่คำนวณ
ได้มีความถูกต้องแม่นยำและนำไปใช้ประโยชน์ได้ค้ำสมความมุ่งหมาย

ข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินงานในด้านการคำนวณและวิเคราะห์การสะสมทุนส่วน
ใหญ่ได้รับความร่วมมือจากสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้จัดหาให้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลเกี่ยวกับการ
การก่อสร้างของเอกชน แต่อุปสรรคในด้านการได้รับข้อมูลล่าช้ายังคงมีอยู่ ทั้งนี้เป็นเพราะจำเป็นต้อง
ต้องรอรายงานจากต่างจังหวัดเป็นประการสำคัญ ถ้าอุปสรรคต่าง ๆ ในด้านความล่าช้าดังกล่าว
หมดสิ้นไป ย่อมจะทำให้งานเกี่ยวกับการคำนวณและวิเคราะห์การสะสมทุนรวดเร็วไปมากยิ่งขึ้นกว่า
ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพิจารณาวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจได้
รวดเร็วทันความต้องการ อย่างไรก็ดี ความก้าวหน้าของงานขั้นนี้ จะต้องอาศัยความร่วมมือและ
ความเข้าใจของหน่วยราชการทั้งส่วนกลางและในต่างจังหวัดและของเอกชน ในประโยชน์ส่วนรวม
ของการประมาณการสะสมทุนและรายได้รายจ่ายประชาชาติ เกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจของประเทศ

บทที่ ๒

วิธีคำนวณการสะสมทุนของประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๐๐ - ๒๕๐๕

การคำนวณการสะสมทุนถาวรก่อนหักค่าเสื่อมราคา (Gross Fixed Capital Formation) แต่เดิมทีนั้นยังไม่สามารถแยกรายละเอียดตามประเภทอุตสาหกรรม เช่น เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การคมนาคม ฯลฯ ได้ เนื่องจากการขาดแคลนข้อมูลสถิติที่จำเป็นบางอย่าง การคำนวณการสะสมทุนถาวรก่อนหักค่าเสื่อมราคา คงมีแต่เพียงการจำแนกรายละเอียดตาม ชนิดของอุปกรณ์และสินทรัพย์ประเภททุนเท่านั้น กล่าวคือ แยกรายละเอียดของการสะสม ทุนถาวรออกเป็น ๓ ประเภทใหญ่ ๆ คือ ๑. สินค้านำเข้าประเภททุน (Imports of Capital Goods) เช่น เครื่องจักรเครื่องมือต่าง ๆ ๒. การก่อสร้าง (Building and Construction) และ ๓. การสะสมทุนภายในประเทศอย่างอื่น (Other Domestic Capital Formation) สำหรับ ในปัจจุบันได้มีการจำแนกสถิติการสะสมทุนถาวรออกตามประเภทอุตสาหกรรมด้วย อันจะเป็นประโยชน์สำหรับใช้เป็นรากฐานในการพิจารณาฐานะเศรษฐกิจของประเทศในสาขาต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วน

นอกจากนี้ยังมีการจำแนกประเภทของการสะสมทุน พ.ศ. ๒๕๐๐ - ๒๕๐๕ ออกเป็น ส่วนของเอกชนและส่วนของรัฐบาลตามประเภทอุตสาหกรรมด้วย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในอันที่จะ ทราบส่วนสัดส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนประเภทต่าง ๆ ในส่วนของเอกชนและของรัฐบาล ซึ่งจะ เป็นแนวทางสำหรับการวิเคราะห์และการพิจารณาวางแผนโครงการเศรษฐกิจต่าง ๆ ให้เหมาะสม กลมกลืนกัน อันจะนำผลดีมาสู่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นส่วนรวม

การสะสมทุนถาวรก่อนหักค่าเสื่อมราคา (Gross Fixed Capital Formation)

๑. สินค้านำเข้าประเภททุน (Imports of Capital Goods) วิธีคำนวณหาการสะสม ทุนเกี่ยวกับสินค้านำเข้าประเภททุนนั้น กระทำโดยรวบรวมข้อมูลสถิติจากรายงานประจำปี เกี่ยวกับการค้ากับต่างประเทศของกรมศุลกากร กล่าวคือ ในขั้นแรกมีการเลือกสินค้านำเข้า ประเภททุนออกจากสินค้านำเข้าทั้งสิ้น แล้วจัดประเภทสินค้านำเข้าประเภททุนที่เลือกได้เสียใหม่ ตามหมวดใหญ่ ๆ ๓ หมวด คือ (๑) อุปกรณ์ในการลำเลียงและขนส่ง (๒) เครื่องจักรและ อุปกรณ์อื่น ๆ และ (๓) วัสดุที่ใช้ในการอุตสาหกรรม (ซึ่งนำมาผลิตเป็นอุปกรณ์ประเภททุนขึ้น ภายในประเทศ) มูลค่าของสินค้านำเข้าประเภททุนที่ปรากฏในรายงานประจำปีของกรมศุลกากร

นั้นเป็นมูลค่าในราคา c.i.f. ดังนั้น การที่จะทราบมูลค่ารวมของสินค้านำเข้าประเภททุนแต่ละชนิด จึงจำเป็นต้องรวมค่าประกันภัยภายในประเทศ ค่าขนส่งสินค้าประเภททุนจากท่าเรือมาถึงที่ที่จะติดตั้งสินค้าประเภททุนนั้น ๆ ค่าภาษีศุลกากร ค่าติดตั้งและกำไรของผู้ส่งสินค้า เข้ากับมูลค่าในราคา c.i.f. ดังนั้น จึงมีหมวดที่ ๔ เพิ่มเข้าในรายการสินค้านำเข้าประเภททุนอีกหมวดหนึ่งเป็นหมวดสุดท้าย เพื่อแสดงให้เห็นมูลค่าเพิ่มเหล่านั้นนอกเหนือไปจากมูลค่าในราคา c.i.f. ข้อความรู้เกี่ยวกับค่าขนส่ง ค่าประกันภัย ค่าติดตั้ง และกำไรของผู้ส่งสินค้าที่จะนำไปบวกเข้ากับสินค้านำเข้าประเภททุนแต่ละชนิด ได้มาจากหอการค้าของประเทศต่าง ๆ ซึ่งตั้งอยู่ในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหอการค้าของประเทศอังกฤษ สำหรับภาษีศุลกากรที่จะต้องรวมเข้าด้วยกันนั้น รวบรวมได้จากพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๔๘๗ และหนังสือชื่อ (The Customs Tariff Guide) ซึ่งกรมศุลกากรจัดพิมพ์ขึ้น ในชั้นสุดท้ายได้มีการหักมูลค่าที่ใช้ในการก่อสร้าง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสะสมทุนประเภทก่อสร้างอยู่แล้ว เพื่อจะได้หลีกเลี่ยงการนับรายการเดียวกันซ้ำสองครั้ง อันจะทำให้การสะสมทุนที่คำนวณได้มีมูลค่าสูงกว่าที่เป็นจริง

๒. การก่อสร้าง (Building and Construction) การคำนวณการสะสมทุนสาขา ก่อสร้างนั้น จำแนกประเภทออกเป็น การก่อสร้างที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการ และการก่อสร้างที่เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ

ก. การก่อสร้างที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการ การคำนวณการสะสมทุนกระทำโดยวิธีส่งข้อมูลไปยังหน่วยราชการและองค์การของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง เพื่อทราบรายการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายจริงที่หน่วยราชการและองค์การนั้น ๆ ได้เสียไปในการก่อสร้างและการซื้ออุปกรณ์ประเภททุนอื่น ๆ

ข. การก่อสร้างซึ่งเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ การคำนวณกระทำโดยอาศัยหลักฐานจากใบอนุญาตขอทำการก่อสร้าง (Building Permits) จากกองควบคุมเทศบาล กรมการปกครอง แต่เนื่องจากไม่สามารถรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าสิ่งปลูกสร้างที่ขออนุญาตทำการปลูกสร้างจากใบอนุญาตขอทำการก่อสร้างได้โดยตรง จึงได้อาศัยหลักฐานจากมูลค่าในการปลูกสร้างของเทศบาล ซึ่งสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้จัดหาให้ เพื่อคำนวณหามูลค่าของสิ่งปลูกสร้างแต่ละประเภทหนึ่ง มูลค่าสิ่งปลูกสร้างที่คำนวณได้นี้มิได้รวมกำไรในการปลูกสร้างอยู่ด้วย เนื่องจากเป็นข้อมูลที่รวบรวมจากมูลค่าที่เทศบาลดำเนินการปลูกสร้างเอง ดังนั้น จึงมีการประมาณค่าเพิ่ม (Additional Cost) ซึ่งประกอบขึ้นด้วย ผลกำไร และมูลค่าของสิ่งติดตั้งถาวรภายในสิ่งปลูกสร้าง มูลค่าทั้งสิ้นจากการก่อสร้างคำนวณได้มาจากการรวมมูลค่าของสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งคำนวณได้จากหลักฐานใบขออนุญาตทำการก่อสร้าง กำไรและมูลค่าของสิ่งติดตั้งถาวรภายในสิ่งปลูกสร้างเข้าด้วยกัน แต่การอาศัยหลักฐานจากใบขออนุญาตทำการก่อสร้างดังกล่าว อาจจะได้ข้อมูลสถิติที่ไม่ถูกต้องตรงกับความจริง กล่าวคือ อาจจะมีปรากฏว่ามีได้มีการก่อสร้างเกิดขึ้นจริงตามที่ได้ขออนุญาต

ทำการก่อสร้างก็ได้ หรือในบางกรณีอาจมีการก่อสร้างเกิดขึ้นโดยมิได้มีการขอใบอนุญาตขอทำการก่อสร้าง อีกประการหนึ่งการขออนุญาตทำการก่อสร้างนี้กระทำกันแต่เพียงสิ่งปลูกสร้างที่เกิดขึ้นภายในเขตเทศบาลเท่านั้น มูลค่าของการก่อสร้างทั้งสิ้นที่คำนวณได้ย่อมจะต่ำกว่าที่เป็นจริง ด้วยเหตุนี้ การคำนวณการก่อสร้างซึ่งเป็นของเอกชน จึงได้มีการประมาณมูลค่าของการก่อสร้างนอกเขตเทศบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการก่อสร้างที่เกิดขึ้นในเขตชนบทและการปลูกสร้างบ้านเรือนอยู่อาศัยเองไว้ด้วย และนำไปรวมเข้ากับการก่อสร้างในเขตเทศบาลการคำนวณการสะสมทุนเกี่ยวกับการก่อสร้างโดยอาศัยหลักเกณฑ์ดังกล่าวในขณะนี้จึงยังไม่สมบูรณ์ เพราะจำเป็นต้องอาศัยแหล่งสถิติที่มีอยู่ ถึงแม้ว่าในบางกรณีข้อมูลสถิติเหล่านั้นจะไม่น่าพอใจนัก เมื่อใดมีสถิติที่พอเชื่อถือได้ เกี่ยวกับจำนวนบ้านสิ่งปลูกสร้าง และค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นต่อหลังขึ้นไป เมื่อนั้นการคำนวณการสะสมทุนในค่านี้นี้ย่อมจะมีผลแน่นอนยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ค. การก่อสร้างในเขตชนบท การคำนวณการก่อสร้างในเขตชนบทได้อาศัยหลักเกณฑ์การพิจารณาค่าใช้จ่ายในการปลูกสร้างเป็นรายครอบครัว และจำนวนครอบครัวของผู้ประกอบอาชีพการเกษตร ข้อความรู้เหล่านี้รวบรวมจากหนังสือสถิติการเกษตรของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๐ ของกองเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตร และสถิติเกี่ยวกับจำนวนประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ง. ค่าที่ดินที่ได้รับการหักล้างทางฟงชั่นใหม่ ค่าบำรุงรักษาป่าและรายจ่ายอื่นๆ เกี่ยวกับการป่าไม้ของรัฐ การรวบรวมข้อมูลสถิติแสดงมูลค่าของที่ดินที่ใช้ทำประโยชน์ เช่นที่ดินที่ใช้ทำประโยชน์ในนิคมสร้างตนเอง และที่ดินที่มีการออกโฉนดใหม่ นอกจากที่บ้าน รวมทั้งราคาที่ดินเฉลี่ยต่อไร่ มีแหล่งที่มาจากกรมประชาสงเคราะห์ สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับค่าบำรุงรักษาป่าและรายจ่ายอื่นๆ เกี่ยวกับการป่าไม้ของรัฐมีแหล่งที่มาจากกรมป่าไม้

สำหรับการสะสมทุนที่เกิดจากความช่วยเหลือและเงินกู้จากต่างประเทศนั้น ได้มีการรวบรวมข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับความช่วยเหลือประเภททุนที่ประเทศไทยได้รับความช่วยเหลือเป็นรายโครงการ จากเอกสารทางการเงิน และรายงานต่างๆ เกี่ยวกับโครงการเหล่านั้น ซึ่งองค์การ USOM และกรมวิเทศสหการ (ก.ศ.ว. เดิม) ได้จัดรวบรวมเข้าแฟ้มไว้ แหล่งที่มาของข้อมูลเกี่ยวกับการสะสมทุนในค่านี้นี้ คือ องค์การ USOM กรมวิเทศสหการ และธนาคารแห่งประเทศไทย

อนึ่ง การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการสะสมทุนประเภทความช่วยเหลือและเงินกู้จากต่างประเทศนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพิจารณาปรับปรุงตัวเลขที่เกี่ยวข้องบางรายการ ซึ่งรวบรวมได้จากข้อถาม (questionnaire) ไม่ครบถ้วน

๓. การสะสมทุนภายในประเทศอย่างอื่น (Other Domestic Capital Formation)

การสะสมทุนภายในประเทศมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๓ อย่างคือ

ก. ค่าเพิ่ม (Additional Cost) ที่เกิดขึ้นจากการประกอบยานพาหนะขึ้นภายในประเทศ จากชิ้นส่วนหรือองค์ประกอบต่าง ๆ ซึ่งสั่งเข้ามาจากต่างประเทศ และยานพาหนะทางน้ำซึ่งต่อขึ้นภายในประเทศ ค่าเพิ่มดังกล่าวได้แก่ค่าไม้ ค่าแรงงาน และกำไร แหล่งที่มาของข้อมูลสถิติที่ใช้ในการคำนวณค่าเพิ่มเหล่านี้ได้แก่การรถไฟแห่งประเทศไทย กรมเจ้าท่า กรมศุลกากร และคู่มือเรือของเอกชน

ข. ค่าเพิ่ม (Additional Cost) ที่เกิดจากการนำสินค้านำเข้าประเภททุนอย่างอื่นมาผลิตขึ้นในประเทศ การคำนวณการสะสมทุนภายในประเทศประเภทนี้ ได้อาศัยหลักเกณฑ์บางอย่างซึ่งได้กำหนดขึ้น

ก. ค่าเครื่องมือ เครื่องใช้ประเภททุนที่ผลิตขึ้นภายในประเทศ วิธีคำนวณการสะสมทุนประเภทนี้ ได้แก่การคำนวณเครื่องมือเครื่องใช้ในการเกษตรที่ทำขึ้นใช้เอง ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการคำนวณค่าเครื่องมือ เครื่องใช้ในการเกษตรดังกล่าว รวบรวมได้จากหนังสือสถิติการเกษตรของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๐ ของกองเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตร และสถิติเกี่ยวกับจำนวนประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สถิติที่รวบรวมได้อาจจะกล่าวได้ว่าเป็นเพียงคร่าว ๆ เท่านั้น ทั้งนี้ เป็นเพราะในปัจจุบันยังไม่มี การสำรวจสถิติเกี่ยวกับเครื่องจักร เครื่องมือ ซึ่งพอจะนำมาใช้ในการคำนวณในขั้นนี้ได้ เป็นที่คาดหมายได้ว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ เมื่อการทำสำมะโนเกษตรเสร็จเรียบร้อยแล้ว การรวบรวมสถิติเกี่ยวกับเครื่องใช้ในการเกษตรย่อมจะได้ผลแน่นอนยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ง. ค่าเครื่องมือเครื่องใช้ประเภททุน ซึ่งผลิตขึ้นในประเทศในส่วนของรัฐบาล การรวบรวมใช้วิธีส่งข้อมูลไปยังหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง

การจัดจำแนกการสะสมทุนตามประเภทอุตสาหกรรม (Classification By Industry)

เพื่อประโยชน์สำหรับการวิเคราะห์เชิงเศรษฐกิจเกี่ยวกับการสะสมทุนในขั้นต่าง ๆ รวมทั้งการพิจารณาปัญหาอัตราส่วนระหว่างทุนกับผลผลิต (Capital — output ratio) ได้มีการจัดจำแนกการสะสมทุนตามประเภทอุตสาหกรรมขึ้น โดยแบ่งออกตามประเภทอุตสาหกรรม ๘ หมวด ดังต่อไปนี้

๑. การเกษตร องค์ประกอบของการสะสมทุนในหมวดนี้ได้แก่ การก่อสร้างอุปกรณ์และสินทรัพย์ประเภททุนในกิจกรรมด้านการเกษตรต่าง ๆ มีการชลประทาน อาทิเช่น การสร้างเขื่อนยันยี่ ส่วนใหญ่ของเงินทุนที่นำมาใช้จ่ายในการนี้ เป็นเงินกู้จากธนาคารระหว่างประเทศ

เพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ (IBRD) นอกจากนั้น ยังรวมมูลค่าจากการก่อสร้างบ้านเรือนนอกเขตเทศบาล และมูลค่าของเครื่องมือเครื่องใช้ในการเกษตรที่ผลิตขึ้นใช้เองภายในประเทศของผู้ประกอบอาชีพการเกษตร ตลอดจนมูลค่าของที่ดินที่ได้รับการหักล้างทางผังใหม่ และค่าบำรุงรักษาป่า และรายจ่ายอื่นๆ เกี่ยวกับการป่าไม้ของรัฐ

๒. การคมนาคม องค์ประกอบของการสะสมทุนในหมวดนี้ ได้แก่ การก่อสร้างอุปกรณ์และสินทรัพย์ประเภททุนในกิจกรรมด้านการคมนาคมต่างๆ อาทิ เช่น การสร้างถนน ทาง สนามบิน การไปรษณีย์โทรเลข รวมทั้งการลำเลียงและการขนส่งทุกชนิด

๓. อุตสาหกรรม องค์ประกอบของการสะสมทุนในหมวดนี้ ได้แก่ การก่อสร้างอุปกรณ์และสินทรัพย์ประเภททุนในกิจกรรมด้านอุตสาหกรรมต่างๆ อาทิ เช่น การก่อสร้าง โรงงาน อุตสาหกรรม เครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์ประเภททุนที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภท แต่ไม่รวมการเหมืองแร่และย่อยหิน

๔. การเหมืองแร่และย่อยหิน องค์ประกอบของการสะสมทุนในหมวดนี้ ได้แก่ การก่อสร้างอุปกรณ์และสินทรัพย์ประเภททุนในกิจกรรมด้านการเหมืองแร่ อาทิเช่น การสำรวจแหล่งแร่ เครื่องมือเครื่องใช้และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการขุดแร่

๕. การไฟฟ้าและพลังงาน องค์ประกอบของการสะสมทุนในหมวดนี้ ได้แก่ การก่อสร้าง อุปกรณ์ และสินทรัพย์ประเภททุนในกิจกรรมด้านการไฟฟ้าและพลังงานต่าง ๆ

๖. พาณิชยกรรม องค์ประกอบของการสะสมทุนในหมวดนี้ ได้แก่ การก่อสร้างอุปกรณ์ และสินทรัพย์ประเภททุนในกิจกรรมด้านพาณิชยกรรม อาทิเช่น การก่อสร้างอาคารสำหรับจำหน่ายสินค้าและบริการ และเครื่องใช้ประจำสำนักงาน (Office Equipment) ประเภททุน

๗. การก่อสร้างอื่นๆ องค์ประกอบของการสะสมทุนในหมวดนี้ ได้แก่ การก่อสร้างอื่นๆ ซึ่งมีได้นับรวมอยู่ในการสะสมทุนหมวดอื่น ๆ ส่วนใหญ่ของการสะสมทุนในหมวดนี้ ได้แก่ การก่อสร้างที่อยู่อาศัยภายในเขตเทศบาล รวมทั้งการก่อสร้างบ้านเรือนอยู่อาศัยเองด้วย

๘. บริการ องค์ประกอบของการสะสมทุนในหมวดนี้ ได้แก่ การก่อสร้าง อุปกรณ์ และสินทรัพย์ประเภททุนในกิจกรรมด้านบริการต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นการสะสมทุนในด้านการสาธารณสุข อาทิเช่น การศึกษา การสาธารณสุข และมหาดไทย

สถิติการสะสมทุนในราคาคงที่ (At Constant Prices)

การสะสมทุนตามที่ได้อธิบายมาแล้วข้างต้น แสดงให้เห็นมูลค่าประมาณตามราคาในปีนั้น ๆ (At Current Prices) เพื่อประโยชน์สำหรับการวิเคราะห์และการพิจารณาแนวโน้มของการสะสมทุนในค่านี้นี้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงในราคา จึงได้มีการคำนวณการสะสมทุน

ในราคาคงที่ (At Constant Prices) ขึ้น กล่าวคือใช้ราคาในปีใดปีหนึ่งเป็นหลัก แล้วเปรียบเทียบมูลค่าระหว่างระยะเวลา ๒ งวด มูลค่าในแต่ละงวดต่างก็คิดตามราคาในปีเดียวกัน ด้วยเหตุนี้จึงจะสามารถทราบการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแต่เฉพาะในด้านปริมาณ การคำนวณการสะสมทุนในราคาคงที่สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๔ มีวิธีปฏิบัติโดยใช้ปริมาณปีปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๔) คูณด้วยราคาในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ หรือปรับด้วยดัชนีราคาโดยมีปี พ.ศ. ๒๔๙๙ เป็นฐานแล้วแต่กรณี

ก. สิ้นค่านำเข้าประเภททุน การคำนวณมูลค่าของสินค้านำเข้าประเภททุนสำหรับ พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๔ ในราคาคงที่นั้น กระทำโดยใช้ราคาของสินค้านำเข้าประเภททุนใน พ.ศ. ๒๔๙๙ คูณด้วยปริมาณของสินค้านำเข้าในปีนั้น ๆ (พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๔) ซึ่งจัดอยู่ในหมวดเดียวกัน สำหรับรายการสินค้านำเข้าประเภททุนบางรายการ ซึ่งไม่ปรากฏในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ หรือมีราคาต่อหน่วยเมื่อเทียบกับระหว่างปีต่างๆ กับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ แล้วแสดงให้เห็นว่าแตกต่างกันมาก มีวิธีปฏิบัติดังนี้ คือ สร้างเลขดัชนีราคาของสินค้านำเข้าเหล่านั้น โดยใช้ราคาในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ เท่ากับ ๑๐๐ สถิติราคาสินค้านำเข้าประเภทต่าง ๆ รวบรวมได้มาจากสถิติ (Commodity Trade Statistics) ของ UN แล้วจึงปรับมูลค่าประมาณตามราคาในปีนั้น ๆ ด้วยเลขดัชนีดังกล่าว

ข. การก่อสร้าง การคำนวณมูลค่าของการก่อสร้างประมาณตามราคาใน พ.ศ. ๒๔๙๙ ทั้งที่เป็นของเอกชนและของรัฐบาล รวมทั้งการก่อสร้างภายในเขตชนบทด้วย อาศัยหลักเกณฑ์การปรับมูลค่าประมาณคิดตามราคาในปีนั้น ๆ ด้วยเลขดัชนีราคาของวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้าง ซึ่งมีราคาใน พ.ศ. ๒๔๙๙ เป็นฐาน

สำหรับที่ดินที่ได้รับการหักร้างทางพงใหม่ ค่าบำรุงรักษาป่าและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เกี่ยวกับการป่าไม้ของรัฐบาล การคำนวณมูลค่าประมาณตามราคาใน พ.ศ. ๒๔๙๙ ใช้วิธีปรับมูลค่าคิดตามราคาในปีนั้น ๆ ด้วยเลขดัชนีราคาทั่วไป ซึ่งใช้ราคาทั่วไปของสินค้าใน พ.ศ. ๒๔๙๙ เป็นฐาน

ค. การสะสมทุนภายในประเทศอย่างอื่น การคำนวณค่าเพิ่ม (Additional Cost) ของอุปกรณ์และชิ้นส่วนของยานพาหนะซึ่งสั่งเข้ามาจากต่างประเทศ เพื่อนำมาประกอบเป็นยานพาหนะขึ้นภายในประเทศ รวมทั้งค่าเพิ่มที่เกิดจากการนำสินค้านำเข้าประเภททุนอย่างอื่นมาผลิตขึ้นในประเทศ ประมาณตามราคาใน พ.ศ. ๒๔๙๙ นั้น อาศัยหลักเกณฑ์การปรับมูลค่าคิดตามราคาในปีนั้น ๆ ด้วยดัชนีราคาสินค้าโดยทั่วไป ซึ่งใช้ราคาทั่วไปของสินค้าใน พ.ศ. ๒๔๙๙ เป็นฐาน

สำหรับเครื่องมือเครื่องใช้ในการเกษตร อุปกรณ์และสินทรัพย์ประเภททุนที่ผลิตขึ้นภายในประเทศในส่วนของรัฐบาลนั้น การคำนวณมูลค่าประมาณตามราคาใน พ.ศ. ๒๔๙๙ ใช้วิธีปรับมูลค่าประมาณตามราคาในปีนั้น ๆ ด้วยเลขดัชนีราคาทั่วไป ซึ่งใช้ราคาทั่วไปของสินค้าใน พ.ศ. ๒๔๙๙ เป็นฐาน เช่นเดียวกับค่าเพิ่มซึ่งเกิดจากยานพาหนะที่สั่งเข้ามาจากต่างประเทศ แต่นำมาประกอบขึ้นภายในประเทศ และค่าเพิ่มที่เกิดจากการนำสินค้านำเข้าประเภททุนอย่างอื่นมาผลิตขึ้นในประเทศ

ส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือ (Changes in Inventories)

นอกจากการสะสมทุนถาวรแล้ว ยังมีองค์ประกอบอีกอย่างหนึ่งของการสะสมทุน คือ ส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือของบริษัทและห้างร้านเอกชน ซึ่งทำการขายปลีกและขายส่ง รวมทั้ง รัฐวิสาหกิจด้วย ส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือแสดงให้เห็นว่า การที่ชุมนุมชนบริโภคสิ่งของและบริการในวคปัจจุบันมิได้นำไปบริโภคจนหมดสิ้น และได้นำผลิตผลบางส่วนมาใช้เพื่อจัดซื้อสินค้าประเภททุนมาไว้ เพื่อผลิตสินค้าอื่น และนอกจากนั้นยังนำผลิตผลอีกบางส่วนมาใช้ในการซื้อวัตถุดิบและสินค้าไว้เพื่อทำการผลิตและขายต่อไป ดังนั้นสินค้าคงเหลือซึ่งบริษัทและองค์การธุรกิจมีอยู่ในครอบครอง จึงเป็นส่วนหนึ่งของการสะสมทุนนอกเหนือไปจากการลงทุนสร้างสินทรัพย์ถาวรประเภททุน

ในการคำนวณการสะสมทุนนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในระหว่างระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งโดยปกติมักจะใช้กำหนดเวลา ๑ ปีเป็นเกณฑ์ การคำนวณหาสินค้าคงเหลือในระหว่างปีมีวิธีปฏิบัติโดยหักสินค้าคงเหลือที่มีอยู่ในตอนต้นปีออกจากสินค้าคงเหลือตอนปลายปี ผลแตกต่างเรียกว่าส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือ ในกรณีที่สินค้าคงเหลือตอนปลายปีมีมูลค่ามากกว่ามูลค่าของสินค้าคงเหลือตอนต้นปี ส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือจะมีเครื่องหมายเป็นบวก ในกรณีกลับกัน ถ้ามูลค่าของสินค้าคงเหลือเมื่อตอนต้นปีมากกว่า ส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือจะมีเครื่องหมายเป็นลบ

๑. ส่วนรัฐบาล การคำนวณส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือของรัฐวิสาหกิจ สำหรับ พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้กระทำโดยวิธีส่งคำถามเกี่ยวกับสินค้าคงเหลือในตอนต้นปีและปลายปี ไปยัง รัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งเพื่อดำเนินการกรอกข้อความให้ แล้วนำคำตอบที่ได้รับคืนมา ทำการรวบรวมขึ้น โดยจัดจำแนกสินค้าคงเหลือตามประเภทอุตสาหกรรมต่าง ๆ แต่เนื่องจากได้รับข้อความที่ส่งไปให้รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ กรอรายการให้ยังไม่ครบบริบูรณ์ จึงได้มีการรวบรวมตัวเลขที่ยังขาดอยู่ มาเพิ่มเติมจากบัญชีการเงินของรัฐวิสาหกิจ ดังนั้นข้อมูลที่รวบรวมได้จึงมีความแน่นอนและถูกต้องมากกว่าข้อมูลประเภทเดียวกันในปีก่อน ๆ ซึ่งได้อาศัยหลักเกณฑ์การพิจารณาแนวโน้มระหว่างปีที่แล้ว ๆ มา

๒. ส่วนเอกชน แหล่งที่มาของข้อมูลสถิติสินค้าคงเหลือตอนต้นปีและปลายปีของบริษัทและห้างร้านเอกชน คือ กรมสรรพากร ซึ่งได้ให้ความอนุเคราะห์คัดลอกรายการเท่าที่จำเป็นจากบัญชีการเงินของบริษัทและห้างร้านเหล่านั้นแต่ละราย การรวบรวมสถิติส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือจึงกระทำจากรายการต่าง ๆ ที่กรมสรรพากรคัดลอกให้ โดยจัดจำแนกรายละเอียดตามประเภทอุตสาหกรรมต่าง ๆ บัญชีการเงินเหล่านี้บริษัทและห้างร้านเอกชนจำเป็นต้องยื่นต่อกรมสรรพากรเป็นประจำ เพื่อประโยชน์ในการประเมินภาษีเงินได้ประจำปี ทั้งในพระนครธนบุรี

และต่างจังหวัดทั่วราชอาณาจักร ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าแหล่งที่มาของสถิติส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือดังกล่าว มีขอบเขตคลุมถึงสินค้าคงเหลือของบริษัทห้างร้านเอกชนทั่วประเทศได้อย่างทั่วถึงพอสมควร จะมีขาดตกบกพร่องอยู่บ้างก็แต่เฉพาะในกรณีสถานธุรกิจซึ่งมีรายได้ต่ำกว่าระดับที่กำหนดไว้ และไม่ต้องยื่นบัญชีการเงินต่อกรมสรรพากรเพื่อประเมินภาษีเงินได้ อีกประการหนึ่ง เนื่องจากข้อมูลที่รวบรวมได้จากบัญชีการเงินซึ่งยื่นไว้ที่กรมสรรพากร ไม่ได้คลุมถึงสินค้าคงเหลือของเอกชนซึ่งเป็นเจ้าขององค์การธุรกิจเองและมิได้เป็นนิติบุคคลด้วย ดังนั้นจึงได้มีการประมาณตัวเลขขึ้น เพื่อให้แสดงมูลค่าของส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือทั้งสิ้น ในด้านเอกชนได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น ในโอกาสต่อไปถ้าสามารถรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับสินค้าคงเหลือของสถานธุรกิจซึ่งมีรายได้ต่ำกว่าระดับที่กำหนดไว้ และสินค้าคงเหลือของเอกชนซึ่งมิได้เป็นนิติบุคคลเหล่านี้ได้ จะได้ดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขสถิติส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือให้สมบูรณ์และแน่นอนยิ่งขึ้น

ส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือในราคาคงที่

การคำนวณส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือประมาณตามราคาใน พ.ศ. ๒๔๙๙ นั้น ใช้วิธีปรับมูลค่าประมาณตามราคาในปีนั้น ๆ ด้วยเลขดัชนีราคาทั่วไป โดยมีราคาทั่วไปของสินค้าใน พ.ศ. ๒๔๙๙ เท่ากับ ๑๐๐

บทที่ ๓

การสะสมทุนของประเทศไทย

ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๔

การสะสมทุนถาวรก่อนหักค่าเสื่อมราคา

ในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๔ นี้ การสะสมทุนถาวรก่อนหักค่าเสื่อมราคา ในราคาคงที่มีอัตราเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๙.๗ ต่อปี จาก ๖,๖๘๕.๐ ล้านบาท ใน พ.ศ. ๒๕๐๐ มาเป็น ๙,๔๖๖.๗ ล้านบาท ใน พ.ศ. ๒๕๐๔ อัตราเพิ่มเฉลี่ยเมื่อเทียบกับคาบในระหว่างระยะเวลา พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๓ แล้วสูงขึ้นร้อยละ ๔.๓ ส่วนการสะสมทุนถาวรในราคาคงที่เมื่อเทียบเป็น ส่วนร้อยละของรายได้ประชาชาติในระหว่างคาบเดียวกันมีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก จาก ๑๖.๕ ใน พ.ศ. ๒๕๐๐ มาเป็น ๑๗.๘ ใน พ.ศ. ๒๕๐๔ หรือมีอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๑๗.๒ เมื่อนำไปเทียบกับ คาบในระหว่างระยะเวลา พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๓ แล้ว อัตราเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๑ กล่าวโดย ทัว ๆ ไปแล้ว การสะสมทุนถาวรเมื่อเทียบเป็นส่วนร้อยละของรายได้ประชาชาติมีทางโน้มสูงขึ้น ทุกปี ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๔ นอกจากใน พ.ศ. ๒๕๐๓ เพียงปีเดียว ซึ่งอัตราส่วนเป็น ร้อยละลดลงเพียงเล็กน้อย คือ จาก ๑๗.๙ ใน พ.ศ. ๒๕๐๒ มาเป็น ๑๗.๑ ใน พ.ศ. ๒๕๐๓ แล้วกลับ เพิ่มขึ้นมาเป็น ๑๗.๘ ใน พ.ศ. ๒๕๐๔ ข้อเท็จจริงซึ่งอาจจะนำมาประมวลเป็นมูลเหตุได้ก็คือ ใน พ.ศ. ๒๕๐๑ การสะสมทุนถาวรมีอัตราเพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. ๒๕๐๐ เพียงร้อยละ ๑.๘ ส่วนใน พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งเป็นเวลา ๑ ปี ภายหลังการปฏิวัติ โดยที่รัฐบาลปฏิวัติมีจุดมุ่งหมายที่จะดำเนินการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่างเร่งรีบ และได้เล็งเห็นบทบาทความสำคัญของการสะสมทุนในการ พัฒนาการเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี จึงได้สนับสนุนให้มีการลงทุนทั้งในถ้ำเอกชนและในถ้ำ รัฐบาลเอง การสะสมทุนถาวรจึงเพิ่มขึ้นจาก ๖,๘๐๕.๐ ล้านบาท ใน พ.ศ. ๒๕๐๑ มาเป็น ๘,๐๙๒.๗ ล้านบาท ใน พ.ศ. ๒๕๐๒ หรือมีอัตราเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๑๘.๙

การสะสมทุนถาวรที่เพิ่มขึ้นในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๑-๒๕๐๒ นี้ ส่วนใหญ่เป็นประเภท เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ประเภททุน การก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม การสร้างถนนและ สายทางคมนาคมต่างๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นการลงทุนระยะยาวและต้องใช้เงินทุนเป็นจำนวนมาก ใน พ.ศ. ๒๕๐๓ การสะสมทุนถาวรเพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. ๒๕๐๒ ในอัตราที่ลดลง ถึงแม้จะเห็นได้จากตาราง ที่ ๗ ว่า อัตราเพิ่มจาก พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นเพียงร้อยละ ๗.๓ เท่านั้น ทั้งนี้ มีสาเหตุเนื่องมาจากได้มี การนำการสะสมทุนถาวรระยะยาว ซึ่งได้เกิดขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๐๒ ไปใช้ต่อเนื่องกันใน พ.ศ. ๒๕๐๓

กัวยการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้นที่ปรากฏอยู่ใน พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงมีบางส่วนซึ่งเป็นการสะสมทุนถาวรที่เกิดขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๐๒ การสะสมทุนถาวรระยะยาวประเภทดังกล่าวจะไม่เพิ่มขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๐๓ นอกจากจะมีการขยายกิจการหรือริเริ่มกิจการใหม่ และมีความต้องการในอุปกรณ์และสินทรัพย์ประเภททุนถาวรเหล่านี้เพิ่มมากขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งเป็นปีแรกของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ความต้องการในอุปกรณ์และสินทรัพย์ประเภททุนถาวร เพื่อนำไปใช้ในกิจกรรมเศรษฐกิจสาขาต่าง ๆ เพิ่มสูงขึ้นกว่าปี พ.ศ. ๒๕๐๓ การสะสมทุนถาวรจึงเพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. ๒๕๐๓ ถึงร้อยละ ๑๐.๙ กล่าวคือ จาก ๘,๖๘๔.๘ ล้านบาท ใน พ.ศ. ๒๕๐๓ มาเป็น ๙,๔๖๖.๗ ล้านบาท ใน พ.ศ. ๒๕๐๔ การสะสมทุนถาวรที่เพิ่มขึ้นในระหว่างคาบนี้ ส่วนใหญ่เป็นประเภทเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ประเภททุน ซึ่งนำมาใช้ทางเกษตรและในการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม การสร้างถนน และสายการคมนาคมต่าง ๆ

อนึ่ง เมื่อพิจารณาถึงอัตราเพิ่มต่อบปีของรายได้ประชาชาติในระหว่างคาบนี้แล้ว จะเห็นได้ว่ารายได้ประชาชาติมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี กล่าวคือ รายได้ประชาชาติ ใน พ.ศ. ๒๕๐๑ มีอัตราการเพิ่มจาก พ.ศ. ๒๕๐๐ ร้อยละ ๐.๒ ใน พ.ศ. ๒๕๐๒ มีอัตราการเพิ่มจาก พ.ศ. ๒๕๐๑ เป็นร้อยละ ๑๑.๖ ใน พ.ศ. ๒๕๐๓ รายได้ประชาชาติมีอัตราการเพิ่มจาก พ.ศ. ๒๕๐๒ ร้อยละ ๑๒.๕ ส่วนในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. ๒๕๐๓ ในอัตราที่ลดลง คือ เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๔.๒ เท่านั้น ทั้งนี้ จึงปรากฏว่า การสะสมทุนถาวรในคาบนี้เมื่อเทียบเป็นส่วนร้อยละของรายได้ประชาชาติในคาบเดียวกันมีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปี ยกเว้น ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ เพียงปีเดียว

ในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐—๒๕๐๔ สินค้านำเข้าประเภททุนอันเป็นองค์ประกอบอันสำคัญของการสะสมทุนในประเทศที่ด้อยพัฒนานั้น มีส่วนสัดส่วนเฉลี่ยเป็นร้อยละ ๕๑.๑ ของการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้น ส่วนสัดส่วนเฉลี่ยในคาบนี้เพิ่มขึ้นจากคาบระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐—๒๕๐๓ เพียงร้อยละ ๐.๒ เท่านั้น จากตารางที่ ๘ เป็นที่น่าสังเกตอย่างหนึ่ง กล่าวคือ ในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐—๒๕๐๔ สินค้านำเข้าประเภททุน หรือเรียกอีกนัยหนึ่งว่า การสะสมทุนถาวรซึ่งมีแหล่งที่มาจากต่างประเทศ มีส่วนสัดส่วนเมื่อเทียบเป็นส่วนร้อยละของการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้นลดลงเล็กน้อยทุกปี นอกจากปี พ.ศ. ๒๕๐๔ เพียงปีเดียว กล่าวคือ จาก ๕๒.๗ ใน พ.ศ. ๒๕๐๐ มาเป็น ๔๙.๕ ใน พ.ศ. ๒๕๐๓ แล้วกลับเพิ่มขึ้นเป็น ๕๑.๙ ใน พ.ศ. ๒๕๐๔ ในกรณีตรงกันข้าม การสะสมทุนถาวรซึ่งมีแหล่งที่มาภายในประเทศ มีส่วนสัดส่วนเมื่อเทียบเป็นส่วนร้อยละของการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้นเพิ่มขึ้นทุกปี ยกเว้นปี พ.ศ. ๒๕๐๔ กล่าวคือ จาก ๔๗.๓ ใน พ.ศ. ๒๕๐๐ มาเป็น ๕๐.๕ ใน พ.ศ. ๒๕๐๓ แล้วกลับลดลงมาเป็นร้อยละ ๔๘.๑ ใน พ.ศ. ๒๕๐๔ การที่เป็นเช่นนี้ย่อมแสดงให้เห็นสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยในระยะที่กำลังมีการพัฒนาได้เป็นอย่างดี ถึงแม้ว่าประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศกสิกรรมมาแต่ไหนแต่ไรจะต้องพึ่งต่างประเทศโดยการสั่งซื้อสินค้าสำเร็จรูปและกึ่งสำเร็จรูปมาจากต่างประเทศอยู่ตลอดมาก็ตาม แต่การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ เฉพาะอย่างยิ่ง การส่งเสริมการลงทุนในด้านอุตสาหกรรม

ได้ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมภายในประเทศขึ้นหลายประเภท ความต้องการในการสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศย่อมจะลดน้อยลง เนื่องจากใช้ของที่ผลิตขึ้นภายในประเทศบางอย่างแทนได้ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยได้ดำเนินการพัฒนาประเทศโดยมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจระยะเวลา ๖ ปี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นต้นมา ทั้งนี้จึงปรากฏว่า ความต้องการในอุปกรณ์และสินทรัพย์ประเภททุนถาวรซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการริเริ่มก่อตั้งกิจกรรมเศรษฐกิจใหม่ ๆ ซึ่งไม่สามารถจะจัดหาได้จากแหล่งภายในประเทศ เพิ่มมากขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ กว่าปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ด้วยเหตุผลทำนองเดียวกัน ความต้องการในอุปกรณ์และสินทรัพย์ประเภททุน ซึ่งมีแหล่งที่มาภายในประเทศก็ย่อมจะลดลงตามส่วน

การสะสมทุนถาวรประมาณตามราคาใน พ.ศ. ๒๔๙๙ ในส่วนของรัฐบาลในระหว่างคาบนี้มีทางโน้มสูงขึ้นทุกปี จาก ๑,๒๕๖.๘ ล้านบาท ใน พ.ศ. ๒๕๐๐ มาเป็น ๓,๑๔๖.๔ ล้านบาท ใน พ.ศ. ๒๕๐๔ หรือมีอัตราเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๓.๓ ต่อปี เมื่อเทียบกับคาบระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐—๒๕๐๓ แล้ว อัตราเพิ่มเฉลี่ยในคาบนี้ลดลงร้อยละ ๑๓.๑ จากตารางที่ ๑๐ ใน พ.ศ. ๒๕๐๑ การสะสมทุนถาวรในส่วนของรัฐบาลเพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. ๒๕๐๐ เพียงร้อยละ ๔.๐ ต่อมาใน พ.ศ. ๒๕๐๒ เนื่องจากรัฐบาลปฏิบัติต้องรับภาระในการดำเนินงานพัฒนาการเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งได้กำหนดเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจระยะเวลา ๖ ปี ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๔—๒๕๐๙ ขึ้น จึงจำเป็นต้องมีรายจ่ายสำหรับดำเนินการเตรียมงานพัฒนาการมากขึ้น ทั้งนี้ จึงปรากฏว่ารายจ่ายประเภททุนในส่วนของรัฐบาลมีทางโน้มเพิ่มสูงขึ้นจาก พ.ศ. ๒๕๐๑ ถึงร้อยละ ๕๘.๖ กล่าวคือ จาก ๑,๓๐๖.๖ ล้านบาท ใน พ.ศ. ๒๕๐๑ มาเป็น ๒,๐๗๑.๗ ล้านบาทใน พ.ศ. ๒๕๐๒ ส่วนใน พ.ศ. ๒๕๐๓ และ พ.ศ. ๒๕๐๔ นั้น ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีรายจ่ายประเภททุนในการดำเนินงานพัฒนาประเทศสูงขึ้นเป็น ๒,๔๔๐.๔ ล้านบาท และ ๓,๑๔๖.๔ ล้านบาท ตามลำดับก็ตาม แต่เนื่องจากรัฐบาลมีรายจ่ายประเภททุนใน พ.ศ. ๒๕๐๒ และ ๒๕๐๓ สูงมากอยู่แล้ว ทั้งนี้ จึงปรากฏว่าการสะสมทุนถาวรในส่วนของรัฐบาลใน พ.ศ. ๒๕๐๓ เพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. ๒๕๐๒ เพียงร้อยละ ๑๗.๘ ส่วนอัตราเพิ่มใน พ.ศ. ๒๕๐๔ จาก พ.ศ. ๒๕๐๓ นั้น เป็นร้อยละ ๑๒.๙ เท่านั้น จะเห็นได้ว่า การสะสมทุนถาวรในส่วนของรัฐบาลใน ๒ ปีดังกล่าวนี้ได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง

ในก้านเอกชน การสะสมทุนถาวรประมาณตามราคาใน พ.ศ. ๒๔๙๙ ในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐—๒๕๐๔ มีทางโน้มสูงขึ้นทุกปี ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๓.๙ ต่อปี อัตราเพิ่มเฉลี่ยในคาบนี้ลดลงจากคาบระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐—๒๕๐๓ ร้อยละ ๑๘.๘ จาก ๕,๔๒๘.๒ ล้านบาท ใน พ.ศ. ๒๕๐๐ มาเป็น ๖,๓๒๐.๓ ล้านบาท ใน พ.ศ. ๒๕๐๔ ทางโน้มมีลักษณะเหมือนกันกับทางโน้มของการสะสมทุนถาวรในส่วนของรัฐบาล กล่าวคือ ทางโน้มอัตราสูงขึ้นจาก พ.ศ. ๒๕๐๐ เพียงร้อยละ ๑.๓ และในปีต่อมาก็คือ พ.ศ. ๒๕๐๒ การสะสมทุนถาวรในส่วนของเอกชนมีอัตราเพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. ๒๕๐๑ ร้อยละ ๙.๕ ซึ่งเป็นอัตราเพิ่มที่สูงที่สุดในคาบนี้ จาก ๕,๔๙๘.๔ ล้านบาท ใน พ.ศ. ๒๕๐๑

มาเป็น ๖,๐๒๑.๐ ล้านบาท ใน พ.ศ. ๒๕๐๒ ทั้งนี้ เป็นเพราะรัฐบาลมีจุดมุ่งหมายที่จะสนับสนุนการลงทุนเพื่อการพัฒนาประเทศไม่เฉพาะแต่ในด้านรัฐบาลเองเท่านั้น หากแต่กลุ่มไปถึงส่วนของเอกชนด้วย ด้วยเหตุผลดังกล่าว การสะสมทุนถาวร ทั้งในส่วนของรัฐบาลและในส่วนของเอกชนจึงมีอัตราเพิ่มสูงสุดใน พ.ศ. ๒๕๐๒ อัตราเพิ่มของการสะสมทุนถาวรในส่วนของเอกชนใน พ.ศ. ๒๕๐๓ จาก พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นเพียงร้อยละ ๓.๗ และใน พ.ศ. ๒๕๐๔ อัตราเพิ่มจาก พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นเพียงร้อยละ ๑.๒ ซึ่งเป็นอัตราที่ต่ำสุดในคาบนี้ ทั้งนี้ เนื่องจากการสะสมทุนถาวรในส่วนของเอกชน ใน พ.ศ. ๒๕๐๒ และ พ.ศ. ๒๕๐๓ มีอัตราค่อนข้างสูงอยู่แล้ว การสะสมทุนถาวรในส่วนของเอกชน ใน พ.ศ. ๒๕๐๓ และ พ.ศ. ๒๕๐๔ ถึงแม้ว่าจะมีปริมาณสูงขึ้นก็จริง แต่อัตราเพิ่มก็ย่อมจะลดลงถึงจะเห็นได้จากตารางที่ ๑๐ อัตราเพิ่มใน พ.ศ. ๒๕๐๓ และ พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้ลดลงเป็นเพียงร้อยละ ๓.๗ และ ๑.๒ ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบการสะสมทุนถาวรในส่วนของรัฐบาลกับส่วนของเอกชนในคาบนี้ปรากฏว่า การสะสมทุนถาวรในส่วนของรัฐบาลเมื่อเทียบเป็นส่วนร้อยละของการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้นมีส่วนสัดเฉลี่ยเป็น ๒๕.๐ และการสะสมทุนถาวรในส่วนของเอกชน เมื่อเทียบเป็นส่วนร้อยละของการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้น มีส่วนสัดเฉลี่ยเป็น ๗๕.๐ สถานการณ์ดังเช่นที่ปรากฏนี้ แสดงให้เห็นบทบาทอันสำคัญของเอกชน ซึ่งมีส่วนรับผิดชอบต่อการเศรษฐกิจของประเทศได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม มีข้อพึงสังเกตว่า สัดส่วนของการสะสมทุนถาวรในส่วนของรัฐบาลต่อการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้นมีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปี ในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๔ จากร้อยละ ๑๘.๘ ใน พ.ศ. ๒๕๐๐ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๓.๑ ใน พ.ศ. ๒๕๐๔ ในทางตรงกันข้าม ส่วนสัดของการสะสมทุนในส่วนของเอกชนเมื่อเทียบกับการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้นกลับมีอัตราลดลงทุกปี กล่าวคือ จากร้อยละ ๘๑.๒ ใน พ.ศ. ๒๕๐๐ ลดลงมาเหลือเพียงร้อยละ ๖๖.๙ ใน พ.ศ. ๒๕๐๔ มีข้อเท็จจริงบางประการซึ่งอาจจะยกมากล่าวอ้างได้ ณ ที่นี้ กล่าวคือ ในประเทศด้อยพัฒนาและอยู่ในระยะเริ่มแรกของการพัฒนาเศรษฐกิจ รายได้รายหัวของประชาชนอยู่ในระดับต่ำ การสะสมทุนสำหรับโครงการใหญ่ ๆ ซึ่งใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมากจึงต้องตกเป็นภาระของรัฐบาล ดังนั้น การสะสมทุนในส่วนของรัฐบาลเมื่อเทียบเป็นส่วนร้อยละของการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้นจึงมีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปี ดังจะเห็นได้ว่า ส่วนสัดเฉลี่ยในส่วนของรัฐบาลในคาบนี้เพิ่มขึ้นจากส่วนสัดเฉลี่ยในคาบระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๓ ร้อยละ ๙.๒ ในกรณีกลับกัน การสะสมทุนถาวรในส่วนของเอกชนเมื่อเทียบเป็นส่วนร้อยละของการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้นแล้ว กลับมีอัตราลดลงทุกปี ส่วนสัดเฉลี่ยในส่วนของเอกชนในคาบนี้มีอัตราลดลงจากส่วนสัดเฉลี่ยในคาบระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๓ ร้อยละ ๒.๗ ในระยะเวลาต่อไปข้างหน้า เมื่อประเทศไทยได้มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพสูง เหมาะสมตามหลักการที่ดีของการพัฒนาการเศรษฐกิจแล้ว เอกชนย่อมจะมีส่วนรับผิดชอบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมากยิ่งขึ้นเป็นลำดับ

การจำแนกการสะสมทุนถาวรตามประเภทอุตสาหกรรมในตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นความสำคัญของการสะสมทุนถาวรในด้านต่าง ๆ ได้ ในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๔ ประเทศไทยอยู่ในขั้นแรกเริ่มของการดำเนินการพัฒนาประเทศ ได้มีการส่งเสริมการลงทุนเพื่ออุตสาหกรรมภายในประเทศและมีผลทำให้ประเทศไทยมีการพัฒนาในด้านอุตสาหกรรมรวดเร็ว ดังจะเห็นได้จากตารางที่ ๔ การสะสมทุนถาวรในด้านอุตสาหกรรมมีส่วนสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ ๒๖.๖ ของการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้นอันเป็นส่วนสัดส่วนที่สูงที่สุดในคาบนี้ การสะสมทุนถาวรซึ่งมีส่วนสัดส่วนเมื่อเทียบเป็นส่วนร้อยละของการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้นในอันดับรองลงมาจากอุตสาหกรรมได้แก่การสะสมทุนถาวรในด้านการคมนาคม คือ มีส่วนสัดส่วนเฉลี่ยเป็นร้อยละ ๑๙.๑

ในด้านการเกษตร การสะสมทุนถาวรในระหว่างคาบนี้มีส่วนสัดส่วนเฉลี่ยเป็นร้อยละ ๑๘.๔ ของการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้น

การสะสมทุนถาวรในด้านอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้ว เมื่อเทียบกับการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้นแล้ว มีส่วนสัดส่วนเฉลี่ยในคาบนี้ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ทั้งนี้ การสะสมทุนถาวรประเภทต่าง ๆ เมื่อได้จัดลำดับตามส่วนสัดส่วนเป็นร้อยละของการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้น จากมากไปหาน้อยแล้วปรากฏดังนี้ ด้านการก่อสร้างอื่น ๆ ๙.๓ ด้านการพาณิชย์กรรม ๘.๘ ด้านการเหมืองแร่และย่อยหิน ๖.๙ ด้านบริการ ๕.๙ และด้านการไฟฟ้าและพลังงาน ๕.๐

การสะสมทุนถาวรซึ่งจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในคาบนี้เมื่อนำไปพิจารณาเปรียบเทียบกับคาบในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๓ แล้ว จะเห็นว่า อุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ยังคงมีลำดับความสำคัญเมื่อเทียบเป็นส่วนร้อยละของการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้นคงเดิม กล่าวคือ การสะสมทุนถาวรในด้านอุตสาหกรรมยังคงมีความสำคัญอยู่ในอันดับแรก และการสะสมทุนถาวรในด้านการไฟฟ้าและพลังงานมีความสำคัญอยู่ในอันดับสุดท้าย เมื่อพิจารณาเป็นรายประเภทอุตสาหกรรมแล้วปรากฏว่าในคาบนี้ส่วนสัดส่วนเฉลี่ยของการสะสมทุนถาวรในด้านการเกษตร คมนาคม บริการ การไฟฟ้าและพลังงานมีอัตราเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยจากคาบในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๓ ส่วนสัดส่วนเฉลี่ยของการสะสมทุนถาวรในด้านอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมในคาบนี้กลับมีอัตราลดลงเล็กน้อยจากคาบในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๓ สำหรับการสะสมทุนถาวรในด้านการเหมืองแร่และย่อยหินและด้านการก่อสร้างอื่น ๆ ในคาบนี้นั้น เมื่อเทียบกับคาบในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๓ มีอัตราเท่าเดิมไม่เปลี่ยนแปลง

ส่วนเปลี่ยนในสินค้างเหลือ

ใน พ.ศ. ๒๕๐๔ ส่วนเปลี่ยนในสินค้างเหลือในองค์การธุรกิจของเอกชนลดลงจาก พ.ศ. ๒๕๐๓ ในอัตราร้อยละ ๕๑.๑ กล่าวคือ จาก ๗๘๖.๔ ล้านบาทใน พ.ศ. ๒๕๐๓ มาเป็น ๔๐๑.๕ ล้านบาท ใน พ.ศ. ๒๕๐๔ มีข้อเท็จจริงบางประการซึ่งอาจจะนำมาพิจารณาเกี่ยวกับ

เรื่องนี้ได้ กล่าวคือ ใน พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งเป็นปีแรกของแผนพัฒนาเศรษฐกิจระยะ ๖ ปี ได้มีการขยายตัวในกิจกรรมเศรษฐกิจด้านต่าง ๆ เท่าที่เห็นได้อย่างเด่นชัดได้แก่การสร้างถนน สายทางคมนาคม สร้างอาคารสถานธุรกิจและโรงงานอุตสาหกรรมตลอดจนการเกษตรและชลประทาน อันเป็นสาเหตุทำให้การสะสมทุนถาวรเมื่อเทียบเป็นส่วนร้อยละของรายได้ประชาชาติใน พ.ศ. ๒๕๐๔ สูงขึ้นกว่าอัตราใน พ.ศ. ๒๕๐๓ กิจกรรมเศรษฐกิจซึ่งเป็นสาเหตุทำให้ส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือใน พ.ศ. ๒๕๐๔ มีมูลค่าลดต่ำกว่า ใน พ.ศ. ๒๕๐๓ คือ ด้านพาณิชย์กรรม ดังจะเห็นได้จากตารางที่ ๑๒ ส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือในค้าพาณิชย์กรรมมีมูลค่าต่ำกว่าใน พ.ศ. ๒๕๐๓ ประมาณเกือบร้อยละ ๗๕ จาก ๖๑๐.๔ ล้านบาท ใน พ.ศ. ๒๕๐๓ มาเป็น ๑๖๓.๗ ล้านบาท ใน พ.ศ. ๒๕๐๔ การที่มูลค่าของส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือในค้าพาณิชย์กรรมต่ำลงเช่นนี้ ย่อมสอดคล้องกับสถานการณ์ในด้านการสะสมทุนถาวรกล่าวคือ เมื่อกิจกรรมเศรษฐกิจขยายตัวเนื่องจากเป็นปีที่เริ่มมีการพัฒนาประเทศอย่างจริงจัง ได้มีการจับจ่ายใช้สอยไปในการจัดหาอุปกรณ์ประเภททุนตลอดจนสินค้าสำหรับอุปโภคและบริโภคมากขึ้นให้เหมาะสมกับสภาวะเศรษฐกิจซึ่งกำลังอยู่ในภาวะขยายตัว ผลย่อมปรากฏว่า องค์การธุรกิจต่าง ๆ เฉพาะอย่างยิ่งองค์การธุรกิจสาขาพาณิชย์กรรมย่อมมีสินค้าที่เหลือจากการขายอยู่ในสต็อกในปี ๒๕๐๔ น้อยลง อนึ่งรายได้แท้จริงของประชาชนใน พ.ศ. ๒๕๐๔ ก็ปรากฏว่าสูงกว่าใน พ.ศ. ๒๕๐๓ ดังนั้นประชาชนย่อมมีกำลังซื้อมากขึ้น ทั้งในด้านการสะสมทุนถาวรและด้านอุปโภคและบริโภค ดังเช่นที่ปรากฏอยู่ใน พ.ศ. ๒๕๐๔ สินค้าคงเหลือขององค์การธุรกิจใน พ.ศ. ๒๕๐๔ จึงมีปริมาณเหลืออยู่ในสต็อกลดลงกว่าใน พ.ศ. ๒๕๐๓

ส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือในค้ารัฐวิสาหกิจใน พ.ศ. ๒๕๐๔ ปรากฏว่ามีมูลค่าเป็นลบ กล่าวคือมีมูลค่า - ๒.๓ ล้านบาท การที่เป็นเช่นนี้มีความหมายว่า ได้มีการนำสินค้าคงเหลือจากสต็อกออกมาขายเนื่องจากสินค้าคงเหลือตอนต้นปี รวมทั้งส่วนที่ซื้อมาใส่ร้านในระหว่างปี มีไม่พอแก่ความต้องการของตลาดในปีนั้น ทั้งนี้เนื่องจากใน พ.ศ. ๒๕๐๔ รัฐบาลได้ดำเนินการใช้จ่ายเงินไปตามโครงการพัฒนาการเศรษฐกิจในกิจกรรมเศรษฐกิจด้านต่าง ๆ สูงขึ้น ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายที่จะสนับสนุนเอกชนให้ได้มีส่วนในการดำเนินกิจกรรมธุรกิจต่าง ๆ และองค์การธุรกิจของรัฐบาลหลายแห่ง ได้ดำเนินกิจการโดยระดมการขาดทุนเรื่อยมา รัฐวิสาหกิจบางแห่งก็ไม่มีนโยบายที่จะจัดหาสินค้าใหม่มาเพิ่มเติมในระหว่างปีเพื่อเอาไว้อขายต่อไป หากแต่มีนโยบายที่จะขายสินค้าที่มีอยู่ให้หมดไป สำหรับรัฐวิสาหกิจบางแห่งซึ่งดำเนินการผูกขาดการดำเนินงานได้ผลดี เนื่องจากรายได้แท้จริงของประชาชนมีอัตราสูงขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๐๔ ก็มักจะมีการขยายกิจการโดยลงทุนไปในการก่อสร้างโรงงานหรือจัดหาสินทรัพย์ประเภททุนถาวรมาไว้เพื่อผลิตสินค้าออกจำหน่ายให้พอดีกับอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้น จึงปรากฏว่ามีส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือในปีนี้เป็นเครื่องหมายลบ

อนึ่ง เป็นที่น่าสังเกตว่า การเปลี่ยนแปลงในค่านสินค้าน้ำคองเหลือของรัฐบาลกิจใน พ.ศ. ๒๕๐๔ มีลักษณะคล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่ปรากฏมาแล้วใน พ.ศ. ๒๕๑๖ กล่าวคือ ใน พ.ศ. ๒๕๑๖ ส่วนเปลี่ยนในสินค้าน้ำคองเหลือมีมูลค่า - ๙.๔ ล้านบาท ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าน้ำคองเหลือของ รัฐบาลกิจในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๑๕-๒๕๑๙ นั้น คณะสำรวจเศรษฐกิจของธนาคารระหว่างประเทศ เพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการเป็นผู้รวบรวมขึ้น

บทที่ ๔

ความเชื่อถือได้ของสถิติการสะสมทุนถาวร

พ.ศ. ๒๕๐๔

การคำนวณหาความคลาดเคลื่อนของสถิติเป็นสิ่งที่พึงต้องกระทำทุกคราว ภายหลังที่ได้มีการคำนวณสถิติขั้นๆเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในอันที่จะได้ทราบว่าสถิติที่คำนวณได้โดยอาศัยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งที่มามากมายหลายแห่งนั้น จะมีความเชื่อถือได้เพียงใด สถิติใด ๆ ที่รวบรวมได้ไม่เฉพาะแต่สถิติการสะสมทุน ย่อมมีลักษณะเป็นแต่เพียงตัวเลขที่ใกล้เคียงกับค่าที่ถูกต้องแท้จริงเท่านั้น การคำนวณหาความคลาดเคลื่อนของสถิติมิได้หมายความว่าผลลัพธ์ที่ปรากฏจะแสดงให้เห็นว่าสถิติที่คำนวณได้มีความเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใดนั้นอย่างถูกต้องแท้จริง ทั้งนี้ เป็นเพราะการคำนวณสถิติต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถิติการสะสมทุน จำต้องอาศัยการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งที่มาต่าง ๆ กันและโอกาสที่จะนำหลักทางวิชาการเกี่ยวกับการสุ่มตัวอย่าง (sampling) ไปใช้ในการรวบรวมข้อมูลมีน้อยมาก อนึ่ง หลักเกณฑ์การหาความคลาดเคลื่อนนั้น จะใช้ได้ผลแน่นอนต่อเมื่อการรวบรวมข้อมูลได้โดยอาศัยการสุ่มตัวอย่างเป็นหลัก ดังนั้น จึงไม่อาจจะกล่าวได้ว่า ความคลาดเคลื่อนที่ถูกต้องแท้จริงควรจะเป็นเท่าใด สิ่งที่ผู้ดำเนินการคำนวณสถิติที่ดีพึงจะกระทำก็คือ การแสดงให้เห็นบุคคลอื่นทราบถึงวิธีรวบรวมข้อมูลโดยละเอียด แล้วเปิดโอกาสให้เป็นหน้าที่ของผู้ที่ประสงค์จะใช้สถิติเหล่านั้นเป็นผู้ตัดสินเอาเองว่า สถิติขั้น ๆ ควรจะมีความเชื่อถือได้เพียงใด และในขณะเดียวกันผู้คำนวณสถิติก็ได้แต่แสดงความเห็นของตนให้ปรากฏไว้ว่า สถิติที่ตนคำนวณขึ้นมาได้นั้น ควรจะมีความคลาดเคลื่อนเท่าใด หรือมีความเชื่อถือได้เพียงใดเท่านั้น บุคคลอื่นอาจจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ไม่สอดคล้องตรงกันก็ได้

ในบทที่ ๒ ได้กล่าวถึงวิธีคำนวณการสะสมทุนตลอดจนแหล่งที่มาของการรวบรวมสถิติการสะสมทุนในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๐ - ๒๕๐๔ ตามหลักเกณฑ์ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขใหม่แล้ว โดยละเอียด อีกประการหนึ่ง เนื่องจากในรายงานฉบับประจำปี พ.ศ. ๒๕๐๐ - ๒๕๐๓ ได้มีการประมาณความเชื่อถือได้ของสถิติการสะสมทุนถาวรสำหรับระยะเวลาดังกล่าวไว้แล้ว ในรายงานฉบับนี้จึงได้นำหลักเกณฑ์อย่างเดียวกันมาใช้ในการคำนวณและวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของสถิติการสะสมทุนถาวรใน พ.ศ. ๒๕๐๔ ด้วย

การประมาณความเชื่อถือได้ของสถิติการสะสมทุนใน พ.ศ. ๒๕๐๔ อาจจะกระทำได้โดยการจัดแบ่งประเภทของสถิติที่ประมาณได้ตามความเชื่อถือออกเป็น ๓ ชนิด คือ:-

ก. ตัวเลขที่เชื่อถือได้ดี (Good Estimates)

ข. ตัวเลขที่เชื่อถือได้พอใช้ (Fair Estimates)

ค. ตัวเลขอย่างคร่าว ๆ (Rough Estimates)

ความคลาดเคลื่อนของตัวเลขทั้ง ๓ ประเภท ซึ่งแบ่งตามความเชื่อถือได้ข้างบน อาจจะเป็นร้อยละ ๕, ๑๒ และ ๑๕ ตามลำดับ โดยอาศัยหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้ จึงอาจจะประมาณความคลาดเคลื่อนของสถิติการสะสมทุนถาวรใน พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้ดังในตารางที่ ๑๓

ความคลาดเคลื่อนที่คำนวณได้ในตารางที่ ๑๓ แสดงให้เห็นความคลาดเคลื่อนซึ่งน่าจะเป็นไปได้ของสถิติการสะสมทุนถาวรใน พ.ศ. ๒๕๐๔ ว่า มีมูลค่า ๙๖๔ ล้านบาท หรือ เท่ากับร้อยละ ๙.๙ ของสถิติการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้น อีกนัยหนึ่ง อาจจะกล่าวได้ว่ามูลค่าที่ถูกต้องแท้จริงของการสะสมทุนถาวรใน พ.ศ. ๒๕๐๔ ปรากฏอยู่ระหว่าง ๘,๗๔๓ ล้านบาท และ ๑๐,๖๗๑ ล้านบาท แต่เนื่องจากตามหลักการคำนวณความคลาดเคลื่อนของสถิติต่าง ๆ นั้น ความคลาดเคลื่อนซึ่งเป็นบวก มักจะมีความคลาดเคลื่อนซึ่งเป็นลบมาทดแทนหักกลบลบกันเสมอ ดังนั้น ความคลาดเคลื่อนที่แท้จริงอาจจะต่ำกว่าที่ประมาณไว้มากก็ได้ เป็นที่เข้าใจว่าความคลาดเคลื่อนที่แท้จริงซึ่งปรากฏในสถิติการสะสมทุนนั้นมีเครื่องหมายเป็นบวก อันมีความหมายว่า การสะสมทุนที่คำนวณได้มีมูลค่าต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ทั้งนี้เนื่องมาจากการคำนวณการสะสมทุนบางประเภท เช่น การก่อสร้าง อาจจะต่ำกว่าความเป็นจริง เพราะรวมมูลค่าที่ประมาณขึ้นสำหรับการปลูกสร้างบ้านเรือนอยู่เองต่ำเกินไป ในทางตรงกันข้าม การคำนวณมูลค่าของสินค้านำเข้าประเภททุนอาจจะสูงกว่าที่ควรจะเป็น เนื่องจากได้รวมมูลค่าของสต็อกคงเหลือบางส่วนซึ่งแยกประเภทไว้ต่างหากแล้วเข้าด้วย อนึ่ง มูลค่าที่ต่ำกว่าความเป็นจริงอาจจะสูงกว่ามูลค่าที่คำนวณสูงเกินความเป็นจริง ดังนั้น ความคลาดเคลื่อนจึงมีลักษณะเป็นบวก คือปรากฏเป็นผลลัพธ์ซึ่งต่ำกว่าที่ควรจะเป็น อย่างไรก็ตาม เป็นที่คาดหมายได้ว่าความคลาดเคลื่อนที่แท้จริงคงจะไม่สูงมากเท่าใดนัก และในกรณีที่มีการเปรียบเทียบทางโน้มของสถิติการสะสมทุนในระหว่างหลาย ๆ ปี ความคลาดเคลื่อนดังกล่าวย่อมไม่มีความสำคัญมากนัก อย่างไรก็ตาม ความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากสถิติการสะสมทุนบางประเภทอาจจะสูง ถ้ามีการพิจารณาแต่เฉพาะประเภทนั้น ๆ ดังนั้นการนำตัวเลขซึ่งมีความคลาดเคลื่อนสูงไปใช้ในการวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจจึงควรจะต้องคำนึงถึงเรื่องนี้เป็นพิเศษ และจำเป็นต้องมีการปรับปรุงตัวเลขเหล่านั้นให้เหมาะสมเสียก่อนที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในด้านหนึ่งด้านใดต่อไป

Capital Formation In Thailand During 1957—1966

Introduction

The growing need to estimate capital formation as a measure of economic policy has long been realized in Thailand, but despite this fact, the first attempt to estimate capital formation was not made until recently. In 1957—1958, the International Bank Economic Survey Mission to Thailand, with the cooperation of the Ministry of Finance and the National Economic Council, prepared the first capital formation estimates for the years 1952 through 1956. Estimates for the years since then have been the responsibility of the National Economic Development Board. However, in view of the different techniques now being used, these later estimates are not on a comparable basis with those earlier made for 1952—1956.

The earlier chapters are presented only in Thai and it is not intended here to give a full account of them in English. Of these, the first four chapters describe the summary estimates for 1962, the projection for 1963-1966, the methodology, the role of capital formation in the economic development of the country and the reliability of the estimates in greater detail. Only a few paragraphs dealing with the summary estimates for 1962—1966, certain limitations of the estimates, the methods of estimation and the relevant statistical tables, are recapitulated here in English for the information of foreigners who are interested in the progress of the Thai economy.

Capital Formation for 1962 and Projection for 1963 — 1966

Gross fixed capital formation in Thailand for 1962 valued at current market prices was estimated at 11,300 million Baht—an increase of about 16 per cent over that for 1961.

Gross fixed capital formation for 1962 constitutes roughly 18 per cent of gross national income in the same year. In other words, out of each 100 Baht Thailand earns as her income 18 Baht will be spent on the purchase of machinery, tools, equipment and other capital goods. The remaining 82 Baht is spent on consumption. It can be said that this percentage ratio is quite high for an under-developed country like Thailand. The principal factor accounting for this high rate of gross fixed capital formation is the fact that capital formation, because of the absence of reliable information and for some practical reasons, is estimated on a “gross-gross” basis and hence includes not only new capital goods and depreciation, but also parts and accessories.

Projection of gross fixed capital formation was made for the years 1963—1966 on the basis of the past performance in earlier years and the expected expansion in industrial and construction activities during this period, and also on expected grants and loans which Thailand will receive from abroad during the period.

A corresponding projection of gross national product was also made, taking into account the trends of past years and the expected increase in goods and services.

During 1963—1966 gross fixed capital formation increases at an annual rate of 7 per cent while the annual growth of gross national income is 6 per cent. The projection of gross fixed capital formation and national income (rounded to the nearest hundred million Baht) and the percentage ratios of gross fixed capital formation to gross national income during 1963—1966 are presented in the following table:

Projection of Capital Formation and Gross National Income, 1963—1966

(Million Baht)

	1962	1963	1964	1965	1966
Gross National Income at Market Prices of 1962	60,797	63,800	67,600	71,600	75,900
Gross Fixed Capital Formation at Market Prices of 1962	11,316	11,800	12,600	13,500	14,500
Gross Fixed Capital Formation as Percentage of Gross National Income	18.6	18.3	18.6	18.9	19.1

It should be noted here that the increase of gross fixed capital formation in 1963 over 1962 is only 3.5 per cent. This is due mainly to the fact that foreign grants and loans in 1963 are expected to be somewhat lower than the 1962 level.

Limitations of the Estimates

In estimating gross fixed capital formation we have encountered certain difficulties which tend to reduce the accuracy of the estimates involved. For example, construction activity in the private sector has been estimated largely on the basis of 'building permits'. Consideration must be given to the fact that in many cases although permits have been issued but no actual construction took place. Conversely, buildings are known to be erected, altered or expanded without having been given permits. Building construction outside municipal boundary requires no permit at all nor is there any compulsory registration.

There may also be some possible double-counting of the value of imported inventories in the estimates of imports of capital goods. The lack of factual information with regard to the channel of trade, from importers all the way through to final consumers, makes it difficult to estimate the value of imported capital goods which go to build up stocks. Consequently, we are forced into assuming that most of the capital goods imported during the year have been sold and few are left in

stocks. These limitations should be taken into account when such estimates are used for economic analysis and policies. Ways and means are being devised to obtain more reliable data and information, but without full cooperation from all concerned, difficulties will continue to be encountered.

Method of Estimation

The annual increment of capital formation in Thailand can be measured from the changes in the value of four major components, namely, (1) imports of capital goods, (2) building and construction, (3) other domestic capital goods, and (4) changes in inventories. The first three of these categories are termed "fixed capital formation" or "fixed assets".

The capital formation estimates are presented both for the private and public sectors and by industry. The estimates are also shown in current prices and in constant prices as described below.

Capital formation at Current Prices

A. Fixed Capital Formation

In Thailand, as in many other under-developed countries, international trade statistics are available in a well-organised and comprehensive form, and hence provide the best source of information for the compilation of capital formation data with regard to external purchases. It is for this reason the estimates of capital formation are chiefly based on foreign trade statistics which are more reliable and comprehensive than those derived

from domestic sources. For building and construction, independent estimates were made both for the government and the private sectors. But for machinery and equipment, estimates in the government sector were obtained by means of sending questionnaires to the different government agencies concerned. The estimate for imported machinery and equipment in the private sector is the residual between the total imports of machinery and equipment and the corresponding estimate for the government sector.

Imports of capital goods Foreign trade data on imports, as published annually by the Department of Customs, have been used as a basis for deriving net imports of capital goods by deducting re-exports from gross imports. Capital goods are here defined as goods which are used for the further production of other goods and services and which last one year or longer. In the absence of reliable information, no distinction is made between parts used for repairs and those which constitute new capital goods. Hence, the estimates have been made approximately on a "gross-gross" basis since all imports of parts and accessories are included.

Since customs figures give only the c.i.f. values, an adjustment was made to reflect the total expenditure on imported goods by adding import duties, importers' mark-ups, local freight and insurance from dock to the place where the capital goods are installed, and the cost of installation in the case of fixed capital goods. Through this method a better picture is obtained of all the costs involved in the acquisition of capital goods imports.

Information on import duties is derived from two official publications issued by H.M.'s Department of Customs entitled, "The Customs Tariff Guide" and "Thailand Customs Tariff Act, B.E. 2478".

Estimates of the cost of transportation and insurance, cost of installation and

importers' mark-ups for trade margins are made (on c.i.f. value) for each category of goods on the basis of information supplied by the various Chambers of Commerce in Thailand, especially the British Chamber of Commerce. The addition to each category of imported capital goods for these charges has been kept constant every year on the assumption that the rates determined for these additional costs do not vary substantially from year to year. In view of this weakness, however, a survey has been organised to determine the relationship of final cost to c.i.f. value for nine important categories of imported capital goods.

The total expenditures on imports of capital goods have been classified under three main commodity groups, viz. (1) transport equipment, (2) machinery and other equipment, and (3) industrial raw materials (embodied in capital goods after domestic fabrication) The fourth group represents the additional costs.^{1/} for trade and transport to the c.i.f. value of imports of capital goods.

Building and construction In Thailand, building activity constitutes about 45 per cent of estimated gross fixed capital formation. The estimation of building activity in the private sector was made on the basis of data on building permits which are issued only for urban areas. The permits provide information relating to type and floor-space of buildings classified into five categories, namely, dwellings, commercial buildings, other commercial and industrial buildings, schools and hospitals, and other works and structures. Unfortunately, the building permits contain no information on the value of building and other construction. An indirect method was adopted to derive the value for each type of building on the basis of municipal building construction costs which are supplied by the National Statistical Office. In order to obtain the total value of buildings and other construction in the private sector,

^{1/} These costs cover import duties, local freight and insurance, trade mark-ups, and installation costs.

additions were made to the total cost of building and construction which cover the imputed profit of builders (based on sample surveys of building contractors), since the figures derived from the government building activities contain no profit margin. Adjustments also had to be made for permanent fixtures and fittings. Despite the fact that the permit method introduces many serious limitations, especially with references to time-lag, it is felt that in Thailand this method provide the only practical solution for obtaining a fairly accurate estimate of building and construction activity in the private sector.

As building permit data cover only activity in the municipal area, an attempt was also made to estimate capital formation in the form of building and construction for the remainder of the economy, utilizing various sources of information. This includes imputed value of private construction for own use as well as the cost of opening new lands.

The estimate of government building activity is calculated separately on the basis of questionnaires sent to various government departments and enterprises.

Capital formation taking the form of grants and loans was estimated independently on the basis of available data of foreign and international organizations, particularly the United States Operations Mission (USOM) to Thailand. These estimates served to supplement the questionnaire data.

Other domestic capital formation This item includes four major components:

- (1) Domestic additional cost to obtain the 'final' value of imported transport equipment; and
- (2) Domestic additional cost to obtain the 'final' value of other imported tools and equipment.

- (3) The value of agricultural tools and equipment domestically produced; and
- (4) The value of office equipment of the public sector.

The main sources for these domestic capital expenditures are foreign trade statistics, the **Thailand Economic Farm Survey, 1953**, and other data supplied by the government departments concerned.

B. Changes in Inventories

Stock changes in the private sector were estimated on the basis of financial accounts, especially the profit and loss accounts, of all companies and partnerships in Bangkok and Dhonburi as well as in other provinces. These financial accounts, which are available in the files of the Department of Revenue for income tax purposes, contain information on the value of stocks at the beginning and at the end of the year. These data were assembled and classified by industrial sector. This method is regarded as fairly reliable and comprehensive. However, the weakness of this approach lies mainly in the fact that no allowance was made for changes in the stocks of business concerns earning gross receipts of less than 600 Baht per month. Data were not available because such concerns are not required to submit financial reports to the Department of Revenue. Hence the estimates tend to be underestimated to that extent. Furthermore, in view of the failure to take into account the value of stocks held by sole-proprietorships, which are not also subject to submission of financial accounts, it was necessary to estimate this value in order to obtain the total changes in inventories in the private sector.

Capital Formation At Constant Prices

Imports of capital goods

1. Where data are available for the same code numbers in 1956 (the base year) and the years 1957—1962, the quantities in each year are multiplied by the corresponding unit prices in 1956.

2. Where such data are not available, a price index estimated on the basis of information derived from the **UN Commodity Trade Statistics** is constructed for each item with 1956 as the base year. These price indices are then used to deflate the current value of the corresponding items.

Building and construction

Price indices of construction materials derived on the basis of the **Quarterly Bulletin of Statistics**, National Statistical Office, with

1956 as the base year, are used to deflate the current value of construction in each year.

Other domestic capital goods and changes in inventories

General price indices, having 1956 as the base year, derived on the basis of the **Quarterly Bulletin of Statistics**, National Statistical Office, are used to deflate the current value of other domestic capital goods, and changes in inventories.

หอสมุดแห่งชาติรัชมังคลาภิเษก
จันทบุรี

รายชื่อตารางสถิติ

ตารางที่ ๑

การสะสมทุนถาวรจำแนกตามประเภทของสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๕

ประมาณตามราคาในปีฐาน

(ล้านบาท)

๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕*
๔๔๓.๓	๔๕๓.๔	๔๕๙.๔	๔๗๓.๒	๕๕๗.๐	๗๒๔.๙	๗๓๔.๒	๖๒๐.๙	๙๖๔.๙	๙๖๖.๕	๑,๐๕๙.๓
๖๔๕.๙	๗๒๕.๓	๗๖๐.๙	๗๒๙.๒	๗๙๕.๕	๙๖๓.๙	๑,๐๕๙.๕	๑,๔๓๕.๓	๑,๔๕๓.๗	๑,๔๕๙.๖	๑,๙๙๗.๙
๓๐๓.๔	๓๗๔.๕	๔๓๔.๑	๓๙๗.๐	๔๙๗.๗	๕๙๖.๐	๕๙๖.๕	๕๔๓.๑	๖๓๙.๖	๗๙๐.๓	๗๗๕.๙
๖๙๓.๑	๗๓๖.๐	๗๙๔.๕	๗๗๐.๒	๙๓๙.๓	๑,๐๕๙.๑	๑,๑๖๖.๗	๑,๓๙๐.๑	๑,๓๙๔.๔	๑,๔๓๓.๐	๑,๙๐๙.๗
๒,๐๗๕.๗	๒,๒๙๙.๒	๒,๔๒๙.๙	๒,๓๖๙.๖	๒,๖๖๔.๕	๓,๓๒๓.๙	๓,๔๒๖.๙	๓,๙๙๙.๓	๔,๓๖๖.๕	๔,๕๖๙.๔	๕,๕๔๔.๗
๒๕๗.๐	๓๕๖.๐	๓๗๙.๐	๔๐๔.๐	๔๒๓.๐	๔๖๖.๙	๕๒๐.๙	๕๒๓.๙	๕๖๙.๔	๖๙๙.๔	๗,๐๖๙.๓
๙๒๒.๐	๑,๔๗๕.๐	๑,๔๖๖.๐	๑,๔๗๐.๐	๑,๒๖๖.๐	๙๗๕.๒	๙๙๒.๐	๑,๕๓๗.๙	๑,๕๙๔.๔	๑,๗๔๗.๐	๒,๐๑๗.๙
๑,๑๗๙.๐	๑,๙๓๑.๐	๑,๙๔๕.๐	๑,๙๗๔.๐	๑,๙๓๙.๐	๓,๒๓๒.๑	๓,๑๙๒.๙	๓,๙๖๖.๙	๔,๒๗๓.๙	๔,๕๓๒.๔	๕,๐๙๐.๑
๔๕๙.๐	๔๗๐.๐	๔๕๒.๐	๔๕๙.๐	๔๕๓.๐	๓๕๐.๐	๓๑๑.๐	๓๐๒.๖	๓๕๙.๔	๖๐๕.๙	๖๙๕.๒
๓,๗๑๒.๗	๔,๕๙๐.๒	๔,๗๒๕.๙	๔,๗๐๐.๖	๕,๐๕๖.๕	๖,๙๖๖.๐	๖,๙๓๐.๙	๙,๑๕๙.๗	๙,๙๔๙.๗	๙,๗๐๗.๗	๑๑,๓๑๖.๐

๑. สิ้นค่านำเข้าประเภททุน

- ครุภัณฑ์และยานพาหนะสำหรับใช้ในการขนส่ง
- เครื่องจักรและเครื่องมือเครื่องใช้อื่น ๆ
- วัตถุดิบใช้ในการอุตสาหกรรม
- มูลค่าที่ประเมินขึ้นเป็นค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม ค่าขนส่ง ค่าประกันภัย ค่าติดตั้งสินทรัพย์ภายในประเทศ ค่าประกันภัย ค่าติดตั้งสินทรัพย์ถาวร และกำไรของผู้ส่งสินค้านำเข้า

ยอดรวมมูลค่าสินค้านำเข้าประเภททุนทั้งสิ้น

๒. การก่อสร้าง

- ส่วนของเอกชน
- ส่วนของรัฐบาล

ยอดรวมการก่อสร้าง

๓. การสะสมทุนภายในประเทศอย่างอื่น

ยอดรวมการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้น

หมายเหตุ * ตัวเลขเบื้องต้น

สถิติการสะสมทุนถาวรเกี่ยวกับการก่อสร้างและการสะสมทุนภายในประเทศอย่างอื่น ในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ เป็นตัวเลขเบื้องต้น ซึ่งคณะกรรมการระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ ได้คำนวณขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๐๐-๐๑ ดังนั้น จึงไม่อาจเปรียบเทียบกับสถิติในปีหลัง ๆ ต่อมา ของกองคำนวณการสะสมทุนได้โดยสมบูรณ์ เนื่องจากใช้หลักเกณฑ์บางอย่างแตกต่างกัน

ตารางที่ ๒

การสะสมทุนถาวรจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมในส่วนของรัฐบาลและส่วนของเอกชน พ.ศ. ๒๔๕๕ - ๒๔๕๖

ประมาณตามราคาในปี

(ล้านบาท)

ส่วนของรัฐบาล	๒๔๕๕	๒๔๕๖	๒๔๕๗	๒๔๕๘	๒๔๕๙	๒๔๖๐	๒๔๖๑	๒๔๖๒	๒๔๖๓	๒๔๖๔	๒๔๖๕
การเกษตร	๒๔๕.๑	๓๕๑.๑	๓๕๐.๕	๓๕๐.๖	๓๕๐.๖	๓๕๐.๖	๓๕๐.๖	๓๕๐.๖	๓๕๐.๖	๓๕๐.๖	๓๕๐.๖
การคมนาคม	๕๕๕.๕	๕๕๐.๑	๕๕๐.๑	๕๕๐.๑	๕๕๐.๑	๕๕๐.๑	๕๕๐.๑	๕๕๐.๑	๕๕๐.๑	๕๕๐.๑	๕๕๐.๑
การอุตสาหกรรม	๔๐.๐	๔๕.๐	๔๕.๐	๔๕.๐	๔๕.๐	๔๕.๐	๔๕.๐	๔๕.๐	๔๕.๐	๔๕.๐	๔๕.๐
การเหมืองแร่และยอหิน	๒๖.๓	๓๕.๕	๓๕.๕	๓๕.๕	๓๕.๕	๓๕.๕	๓๕.๕	๓๕.๕	๓๕.๕	๓๕.๕	๓๕.๕
การไฟฟ้าและพลังงาน	๕๓.๕	๗๓.๐	๗๓.๐	๗๓.๐	๗๓.๐	๗๓.๐	๗๓.๐	๗๓.๐	๗๓.๐	๗๓.๐	๗๓.๐
พาณิชยกรรม	๕๐.๕	๗๐.๓	๗๐.๓	๗๐.๓	๗๐.๓	๗๐.๓	๗๐.๓	๗๐.๓	๗๐.๓	๗๐.๓	๗๐.๓
การก่อสร้างอื่นๆ	๕๕.๕	๕๕.๕	๕๕.๕	๕๕.๕	๕๕.๕	๕๕.๕	๕๕.๕	๕๕.๕	๕๕.๕	๕๕.๕	๕๕.๕
บริการ	๖๖.๐	๖๖.๐	๖๖.๐	๖๖.๐	๖๖.๐	๖๖.๐	๖๖.๐	๖๖.๐	๖๖.๐	๖๖.๐	๖๖.๐
ยอดรวมส่วนของรัฐบาล	๑,๒๒๑.๓	๑,๕๑๓.๓	๑,๕๑๓.๓	๑,๕๑๓.๓	๑,๕๑๓.๓	๑,๕๑๓.๓	๑,๕๑๓.๓	๑,๕๑๓.๓	๑,๕๑๓.๓	๑,๕๑๓.๓	๑,๕๑๓.๓
ส่วนของเอกชน											
การเกษตร	๔๕๓.๗	๔๕๕.๑	๔๕๕.๑	๔๕๕.๑	๔๕๕.๑	๔๕๕.๑	๔๕๕.๑	๔๕๕.๑	๔๕๕.๑	๔๕๕.๑	๔๕๕.๑
การคมนาคม	๕๕๑.๐	๕๕๕.๕	๕๕๕.๕	๕๕๕.๕	๕๕๕.๕	๕๕๕.๕	๕๕๕.๕	๕๕๕.๕	๕๕๕.๕	๕๕๕.๕	๕๕๕.๕
การอุตสาหกรรม	๕๐๒.๑	๕๐๗.๕	๕๐๗.๕	๕๐๗.๕	๕๐๗.๕	๕๐๗.๕	๕๐๗.๕	๕๐๗.๕	๕๐๗.๕	๕๐๗.๕	๕๐๗.๕
การเหมืองแร่และยอหิน	๒๒๕.๖	๒๒๕.๖	๒๒๕.๖	๒๒๕.๖	๒๒๕.๖	๒๒๕.๖	๒๒๕.๖	๒๒๕.๖	๒๒๕.๖	๒๒๕.๖	๒๒๕.๖
การไฟฟ้าและพลังงาน	๑๒๓.๕	๑๒๓.๕	๑๒๓.๕	๑๒๓.๕	๑๒๓.๕	๑๒๓.๕	๑๒๓.๕	๑๒๓.๕	๑๒๓.๕	๑๒๓.๕	๑๒๓.๕
พาณิชยกรรม	๑๑๕.๗	๑๑๖.๔	๑๑๖.๔	๑๑๖.๔	๑๑๖.๔	๑๑๖.๔	๑๑๖.๔	๑๑๖.๔	๑๑๖.๔	๑๑๖.๔	๑๑๖.๔
การก่อสร้างอื่นๆ	๑๐๘.๑	๑๐๘.๑	๑๐๘.๑	๑๐๘.๑	๑๐๘.๑	๑๐๘.๑	๑๐๘.๑	๑๐๘.๑	๑๐๘.๑	๑๐๘.๑	๑๐๘.๑
บริการ	๒๑.๔	๒๑.๔	๒๑.๔	๒๑.๔	๒๑.๔	๒๑.๔	๒๑.๔	๒๑.๔	๒๑.๔	๒๑.๔	๒๑.๔
ยอดรวมส่วนของเอกชน	๒,๔๕๑.๕	๒,๔๕๑.๕	๒,๔๕๑.๕	๒,๔๕๑.๕	๒,๔๕๑.๕	๒,๔๕๑.๕	๒,๔๕๑.๕	๒,๔๕๑.๕	๒,๔๕๑.๕	๒,๔๕๑.๕	๒,๔๕๑.๕
ยอดรวมส่วนของรัฐบาล + ส่วนของเอกชน	๓,๖๗๒.๗	๓,๖๗๒.๗	๓,๖๗๒.๗	๓,๖๗๒.๗	๓,๖๗๒.๗	๓,๖๗๒.๗	๓,๖๗๒.๗	๓,๖๗๒.๗	๓,๖๗๒.๗	๓,๖๗๒.๗	๓,๖๗๒.๗

หมายเหตุ * ตัวเลขเบื้องต้น

८-

การสะสมทุนถาวรจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๕

ประมาณตามราคาในปีนั้นๆ

(ล้านบาท)

[illegible]

หมายเหตุ *ตัวเลขของตน

ตารางที่ ๔

การสะสมทุนถาวรจำแนกตามประเภทของสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๔

ประมาณตามราคาในปี พ.ศ. ๒๕๕๕

(ล้านบาท)

๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๔๙๕.๑	๔๑๖.๘	๔๔๕.๙	๔๔๕.๖	๔๔๗.๐	๔๒๐.๗	๖๙๘.๘	๕๒๓.๐	๗๐๓.๓	๘๙๗.๘
๗๑๓.๙	๗๓๗.๓	๘๓๑.๒	๗๕๗.๘	๗๕๕.๕	๑,๐๕๖.๐	๑,๐๐๕.๐	๑,๓๙๔.๒	๑,๔๑๑.๐	๑,๔๑๓.๙
๕๒๙.๘	๔๗๗.๔	๔๕๖.๐	๔๖๙.๗	๔๘๒.๗	๕๙๒.๓	๕๒๗.๐	๖๔๑.๕	๗๑๐.๕	๖๙๔.๔
๘๑๐.๒	๗๔๐.๘	๘๒๙.๒	๗๙๙.๑	๘๓๙.๓	๑,๐๑๗.๘	๑,๐๖๒.๗	๑,๒๙๕.๓	๑,๒๗๗.๒	๑,๔๐๔.๔
๒,๕๔๙.๐	๒,๓๗๒.๓	๒,๕๖๑.๓	๒,๔๖๖.๒	๒,๖๖๔.๕	๓,๑๘๖.๘	๓,๒๙๓.๕	๓,๘๔๔.๐	๔,๑๑๒.๐	๔,๔๑๐.๕
๒๗๙.๑	๓๗๔.๓	๓๘๑.๓	๔๐๕.๖	๗๒๓.๐	๒,๒๘๒.๖	๒,๒๒๗.๓	๒,๓๗๔.๗	๒,๖๔๖.๕	๒,๗๔๔.๐
๙๙๗.๘	๑,๕๕๑.๐	๑,๔๗๔.๘	๑,๔๗๕.๙	๑,๒๑๖.๐	๘๕๕.๕	๙๘๗.๙	๑,๕๕๖.๕	๑,๕๖๕.๖	๑,๗๒๙.๗
๑,๒๗๕.๙	๑,๕๒๕.๓	๑,๘๕๖.๑	๑,๘๘๑.๕	๑,๙๓๙.๐	๓,๑๔๘.๑	๓,๒๑๕.๒	๓,๙๓๑.๒	๔,๒๑๒.๑	๔,๔๗๓.๗
๕๐๒.๗	๕๕๑.๖	๕๔๑.๓	๔๗๐.๒	๔๔๓.๐	๓๕๐.๑	๒๙๖.๓	๓๐๗.๕	๓๗๐.๗	๕๙๒.๕
๔,๓๒๗.๖	๔,๘๔๙.๒	๔,๙๕๘.๗	๔,๘๑๗.๙	๕,๐๕๖.๕	๖,๖๘๕.๐	๖,๘๐๕.๐	๘,๐๙๒.๗	๘,๖๘๔.๘	๙,๔๖๖.๗

๑. สิ้นค่านำเข้าประเภททุน

ก. ครุภัณฑ์และยานพาหนะสำหรับการขนส่ง

ข. เครื่องจักรและเครื่องมือเครื่องใช้อื่น ๆ

ค. วัตถุดิบใช้ในการอุตสาหกรรม

ง. มูลค่าที่ประมาณขึ้นเป็นค่าภาษีศุลกากร ค่าขนส่งภายในประเทศ ค่าประกันภัย ค่าติดตั้งสินทรัพย์ถาวร และกำไรของผู้ส่งสินค้านำเข้า

ยอดรวมมูลค่าสินค้านำเข้าประเภททุนทั้งสิ้น

๒. การก่อสร้าง

ก. ส่วนของเอกชน

ข. ส่วนของรัฐบาล

ยอดรวมการก่อสร้าง

๓. การสะสมทุนภายในประเทศอย่างอื่น

ยอดรวมการสะสมทุนถาวรทั้งสิ้น

หมายเหตุ สถิติการสะสมทุนถาวรเกี่ยวกับการก่อสร้างและการสะสมทุนภายในประเทศอย่างอื่น ในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ เป็นตัวเลขเบื้องต้น ซึ่งคณะสำรวจเศรษฐกิจของธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ ได้คำนวณขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๖๐-๖๑ ดังนั้นจึงไม่อาจเปรียบเทียบสถิติในปีหลัง ๆ ต่อมา ของกองคำนวณการสะสมทุนได้โดยสมบูรณ์ เนื่องจากใช้หลักเกณฑ์บางอย่างแตกต่างกัน

ตารางที่ ๕

การสะสมทุนถาวรจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมในส่วนของรัฐบาลและส่วนของเอกชน พ.ศ. ๒๔๕๕ - ๒๕๐๔

ประมาณตามราคาในปี พ.ศ. ๒๔๕๕

(ล้านบาท)

๒๔๕๕	๒๔๕๖	๒๔๕๗	๒๔๕๘	๒๔๕๙	๒๕๐๐	๒๕๐๑	๒๕๐๒	๒๕๐๓	๒๕๐๔
๒๔๕.๖	๔๐๒.๖	๓๕๕.๑	๓๕๐.๔	๓๒๒.๕	๑๕๔.๗	๒๕๓.๕	๔๒๒.๖	๔๕๕.๔	๕๗๑.๕
๖๔๔.๓	๕๔๐.๑	๕๓๑.๕	๕๓๓.๐	๗๗๐.๓	๖๕๗.๗	๖๒๒.๕	๕๐๓.๒	๗๔๐.๖	๑,๐๑๕.๗
๔๒๕.๕	๕๖๕.๕	๕๗๕.๕	๕๖๖.๐	๕๖๒.๑	๑๑๑.๐	๑๐๐.๕	๗๕.๒	๕๓.๖	๑๕๕.๓
๒๗๕.๕	๓๖๕.๕	๓๗๕.๕	๓๖๕.๔	๓๖๕.๒	๑๓๓.๓	๑๔๐.๐	๔๖.๒	๕๕.๕	๕๕.๓
๕๕๕.๓	๗๗๕.๑	๗๕๕.๑	๗๕๕.๖	๗๐๑.๑	๕๕๕.๕	—	๑๓๗.๕	๒๐๗.๕	๓๗๐.๕
๖๓๐.๐	๕๕๐.๐	๕๓๐.๗	๕๖๒.๑	๖๖.๔	๓๔.๗	๕๓.๐	๕๑.๕	๕๕.๐	๒๐๔.๑
๗๕๕.๑	๑๑๑.๒	๕๕๕.๕	๕๗๕.๕	๗๕๕.๕	๑๔.๓	๓๕.๕	๑๐๒.๑	๒๐๗.๒	๖๕.๒
๑๖๒.๕	๒๑๑.๗	๒๒๐.๕	๒๑๑.๑	๒๑๑.๓	๑๔๑.๖	๑๕๑.๕	๒๕๕.๔	๕๕๐.๕	๖๕๗.๑
๑,๔๒๒.๕	๑,๕๑๕.๔	๑,๕๐๕.๑	๑,๕๖๕.๕	๑,๖๐๒.๕	๑,๒๕๖.๕	๑,๓๐๖.๖	๒,๐๗๑.๗	๒,๔๔๐.๔	๓,๑๕๖.๔
๔๕๕.๑	๔๕๐.๗	๔๕๒.๒	๔๕๕.๓	๖๐๕.๒	๕๐๓.๑	๕๕๕.๓	๑,๑๐๕.๗	๑,๑๕๖.๑	๑,๒๗๐.๖
๖๓๐.๖	๕๕๗.๕	๕๕๖.๔	๕๒๕.๐	๔๕๕.๔	๖๕๕.๕	๗๒๕.๕	๔๕๕.๖	๕๒๗.๒	๕๓๖.๕
๑,๐๕๒.๖	๑,๑๔๐.๗	๑,๑๗๕.๗	๑,๐๖๖.๑	๑,๒๒๕.๒	๑,๖๖๗.๑	๑,๗๒๒.๕	๒,๓๐๕.๕	๒,๑๕๗.๖	๒,๑๔๕.๔
๒๖๓.๑	๒๕๕.๒	๒๕๕.๐	๒๖๖.๖	๓๐๗.๔	๔๑๕.๓	๔๓๐.๕	๕๕๗.๒	๕๕๖.๕	๕๖๕.๕
๑๔๕.๐	๑๖๐.๐	๑๕๕.๖	๑๕๕.๒	๑๕๗.๖	๒๒๕.๕	๒๕๖.๑	๒๒๑.๔	๓๔๑.๐	๒๒๕.๓
๑๓๓.๖	๑๒๒.๑	๑๒๒.๔	๓๐๖.๓	๓๗๗.๓	๕๕๕.๒	๕๕๕.๕	๗๐๖.๓	๗๐๖.๓	๕๗๑.๐
๑๒๕.๕	๑๔๐.๕	๑๔๖.๓	๑๔๕.๔	๒๒๕.๔	๕๒๕.๓	๕๕๗.๕	๕๕๗.๕	๔๖๕.๓	๖๗๕.๐
๒๔.๕	๒๗.๕	๒๕.๐	๒๕.๕	๔๕.๑	๑๕๐.๕	๑๕๓.๓	๕๒๒.๕	๒๑.๐	๓๐.๒
๒,๕๐๓.๕	๒,๕๓๓.๕	๓,๐๔๕.๖	๒,๕๕๕.๔	๓,๔๕๕.๖	๔,๔๒๕.๒	๔,๔๕๕.๔	๖,๐๒๑.๐	๖,๒๔๔.๔	๖,๓๒๐.๓
๔,๓๒๗.๖	๔,๕๔๕.๒	๔,๕๕๕.๗	๔,๕๕๕.๕	๔,๕๕๕.๕	๖,๖๕๕.๐	๖,๕๐๕.๐	๘,๐๕๒.๗	๘,๖๕๔.๕	๙,๔๖๖.๗

ส่วนของรัฐบาล

การเกษตร
การคมนาคม
การอุตสาหกรรม
การเหมืองแร่และย้อยหิน
การไฟฟ้าและพลังงาน
พาณิชย์กรรม
การก่อสร้างอื่น ๆ
บริการ

ยอดรวมส่วนของรัฐบาล

ส่วนของเอกชน

การเกษตร
การคมนาคม
การอุตสาหกรรม
การเหมืองแร่และย้อยหิน
การไฟฟ้าและพลังงาน
พาณิชย์กรรม
การก่อสร้างอื่น ๆ
บริการ

ยอดรวมส่วนของเอกชน

ยอดรวมส่วนของรัฐบาล + ส่วนของเอกชน

ตารางที่ ๖

การสะสมทุนถาวรจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๕

ประมาณตามราคาในปี พ.ศ. ๒๕๕๕

(ล้านบาท)

๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑,๒๒๔.๙	๑,๕๑๕.๖	๑,๕๒๘.๓	๑,๕๕๕.๗	๑,๕๖๖.๖	๑,๕๗๗.๖	๑,๕๘๘.๖	๑,๕๙๙.๖	๑,๖๐๐.๖	๑,๖๑๑.๖
๑,๐๙๕.๔	๑,๑๙๗.๕	๑,๒๒๘.๕	๑,๒๖๘.๖	๑,๒๙๙.๖	๑,๓๓๐.๖	๑,๓๖๑.๖	๑,๓๙๒.๖	๑,๔๒๓.๖	๑,๔๕๔.๖
๒๙๐.๙	๓๒๒.๑	๓๓๒.๗	๓๔๓.๖	๓๕๔.๖	๓๖๕.๖	๓๗๖.๖	๓๘๗.๖	๓๙๘.๖	๔๐๙.๖
๒๐๓.๓	๒๒๗.๑	๒๓๗.๗	๒๔๘.๖	๒๕๙.๖	๒๖๐.๖	๒๗๑.๖	๒๘๒.๖	๒๙๓.๖	๓๐๔.๖
๑๙๖.๖	๒๐๘.๑	๒๑๖.๑	๒๒๔.๖	๒๓๒.๖	๒๔๐.๖	๒๔๘.๖	๒๕๖.๖	๒๖๔.๖	๒๗๒.๖
๒๐๑.๐	๒๒๒.๐	๒๓๖.๒	๒๔๖.๓	๒๕๖.๓	๒๖๖.๓	๒๗๖.๓	๒๘๖.๓	๒๙๖.๓	๓๐๖.๓
๑๙๗.๙	๒๑๓.๕	๒๒๙.๙	๒๔๕.๖	๒๖๑.๖	๒๗๗.๖	๒๙๓.๖	๓๐๙.๖	๓๒๕.๖	๓๔๑.๖
๔,๓๒๗.๖	๔,๙๔๙.๒	๔,๙๕๙.๗	๔,๙๖๙.๙	๔,๙๘๐.๙	๔,๙๙๑.๐	๕,๐๐๒.๐	๕,๐๑๓.๐	๕,๐๒๔.๐	๕,๐๓๕.๐

ประชากร

แรงงาน

อุตสาหกรรม

เมืองแร่และย่อยหิน

ไฟฟ้าและพลังงาน

บริการ

ก่อสร้างอื่นๆ

ยอดรวมการสะสมทุน

ถาวรทั้งสิ้น

ตารางที่ ๗

การเปรียบเทียบระหว่างการสะสมทุนถาวร และรายได้ประชาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๕

๒๕๐๐	๒๕๐๑	๒๕๐๒	๒๕๐๓	๒๕๐๔	เฉลี่ย ๒๕๐๐-๒๕๐๔	เฉลี่ย ๒๕๐๐-๒๕๐๓
๖,๖๘๕.๐	๖,๘๐๕.๐	๘,๐๗๒.๗	๘,๖๘๔.๘	๘,๔๖๖.๗	—	—
๔๐,๔๔๖.๓	๔๐,๔๓๐.๐	๔๔,๒๓๘.๐	๔๐,๘๘๐.๕	๔๓,๐๓๗.๔	—	—
—	๑.๘	๑๘.๙	๗.๓	๑๐.๙	๙.๗	๙.๓
—	๐.๒	๑๑.๖	๑๒.๕	๔.๒	๗.๑	๘.๑
๑๖.๕	๑๖.๘	๑๗.๙	๑๗.๑	๑๗.๘	๑๗.๒	๑๗.๑

๒๔๙๙ (ล้านบาท)
 ประชาชาติคิดตามราคาใน
 ๒๔๙๙ (ล้านบาท)
 ฟิล์มเป็นร้อยละต่อปีของการ
 ทุนถาวร
 ฟิล์มเป็นร้อยละต่อปีของ
 ประชาชาติ
 ๒๔๙๙ (ล้านบาท)
 ฟิล์มเป็นร้อยละต่อปีของ
 ประชาชาติ

ตารางที่ ๘

สมทบทุนถาวรจำแนกตามประเภทของสินทรัพย์ เทียบเป็นส่วนร้อยละของการสะสมทุนทั้งสิ้น พ.ศ. ๒๕๐๐ - ๒๕๐๐

๒๕๐๐	๒๕๐๑	๒๕๐๒	๒๕๐๓	๒๕๐๔	เฉลี่ย ๒๕๐๐ - ๒๕๐๔	เฉลี่ย ๒๕๐๐ - ๒๕๐๐
๕๒.๗	๕๑.๔	๕๐.๑	๔๙.๕	๕๑.๙	๕๑.๑	๕๐.๙
๕๒.๗	๕๑.๔	๕๐.๑	๔๙.๕	๕๑.๙	๕๑.๑	๕๐.๙
๔๗.๓	๔๘.๖	๔๙.๙	๕๐.๕	๔๘.๑	๔๘.๙	๔๙.๑
๔๒.๑	๔๔.๒	๔๖.๑	๔๖.๒	๔๑.๙	๔๔.๑	๔๔.๗
๕.๒	๔.๔	๓.๘	๔.๓	๖.๒	๔.๘	๔.๔
๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

จากต่างประเทศ

นำเข้าประเภททุน

ภายในประเทศ

สร้าง

สมทบภายในประเทศ

น

การสะสมทุนถาวรทั้งสิ้น

ตารางที่ ๙

สะสมทุนถาวรจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม เทียบเป็นส่วนร้อยละของการสะสมทุนทั้งสิ้น พ.ศ. ๒๕๐๐ - ๒๕๐๕

๒๕๐๐	๒๕๐๑	๒๕๐๒	๒๕๐๓	๒๕๐๔	เฉลี่ย ๒๕๐๐ - ๒๕๐๔	เฉลี่ย ๒๕๐๐ - ๒๕๐๔
๑๖.๔	๑๘.๖	๑๘.๕	๑๘.๕	๑๘.๓	๑๘.๔	๑๘.๒
๒๐.๕	๑๙.๕	๑๗.๒	๑๘.๑	๑๙.๖	๑๙.๑	๑๙.๐
๒๖.๖	๒๖.๘	๒๓.๕	๒๕.๘	๒๔.๕	๒๖.๖	๒๗.๒
๖.๕	๖.๕	๗.๗	๖.๕	๖.๗	๖.๕	๖.๕
๔.๓	๓.๘	๔.๓	๖.๓	๖.๓	๕.๐	๔.๗
๘.๔	๙.๔	๑๐.๑	๙.๓	๖.๕	๘.๘	๙.๓
๑๒.๕	๙.๔	๗.๕	๗.๘	๙.๐	๙.๓	๙.๓
๔.๔	๕.๖	๔.๘	๖.๕	๗.๗	๕.๕	๕.๕
๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

ของยอดรวม

ชัชร
นาม
กรรม
มีองแร่และย่อยหิน
ฟ้าและพลังงาน
ยกรรม
สร้างอื่น ๆ

ยอดรวม

ตารางที่ ๑๐

การสะสมทุนถาวรจำแนกตามส่วนของรัฐบาลกับส่วนของเอกชน เทียบเป็นส่วนร้อยละของการสะสมทุนทั้งสิ้น
และอัตราเพิ่มเป็นส่วนร้อยละต่อปี พ.ศ. ๒๕๐๐ - ๒๕๐๔

		๒๕๐๐	๒๕๐๑	๒๕๐๒	๒๕๐๓	๒๕๐๔	เฉลี่ย ๒๕๐๐ - ๒๕๐๔	เฉลี่ย ๒๕๐๐ - ๒๕๐๐
การสะสมทุนถาวรทั้งสิ้น ของรัฐบาล ของเอกชน	๑๘.๘	๑๙.๒	๒๔.๖	๒๘.๑	๓๓.๑		๒๔.๐	๒๒.๙
	๘๑.๒	๘๐.๘	๗๔.๔	๗๑.๙	๖๖.๙		๗๔.๐	๗๗.๑
	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐		๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
การสะสมทุนถาวรทั้งสิ้น เป็นส่วนร้อยละต่อปี ของรัฐบาล ของเอกชน	—	๔.๐	๔.๘.๖	๑๗.๘	๑๒.๙		๒๓.๓	๒๖.๘
	—	๑.๓	๙.๕	๓.๗	๑.๒		๓.๙	๔.๘

ตารางที่ ๑๑

ส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือจําแนกรายละเอียดตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔
 (ล้านบาท)
 ประมาณตามราคาในปัจจุบัน ๕

๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๘.๕	— ๓.๗	๒.๑	๑.๓	๓.๙	๕.๒	๕.๓	๒.๒	— ๖.๑	— ๑.๖
๒.๕	— ๒.๗	— ๑.๘	๑.๔	๓.๑	๔๙.๓	๐.๒	๐.๔	— ๓๔.๒	๔.๒
๑๔๓.๐	๕.๕	๖๔.๙	๕๐.๐	๔๕.๕	๑๙๔.๘	— ๗.๖	๓๙.๘	๑๕๖.๗	๑๔๑.๗
๗.๐	๓.๔	๒๐.๕	๕.๘	๐.๒	๕๗.๐	— ๑๘.๒	๙.๓	๑๓.๙	๓๔.๔
๐.๑	๐.๓	๐.๗	— ๐.๕	๐.๕	๐.๓	—	—	๐.๘	๕.๕
๑๕๐.๑	๓๓๒.๒	๖๐.๗	๑,๔๓๐.๐	๒๖๔.๓	๒๑๙.๖	๑๗๘.๒	๔๗๔.๖	๖๓๑.๒	๑๗๔.๓
๓.๒	๑.๔	๑.๑	๖.๖	๓.๓	๐.๑	— ๑.๒	๖.๘	๓๕.๖	๑๐.๔
๓.๒	๑.๙	๔.๐	— ๑.๔	๒.๗	๐.๘	— ๐.๒	๒.๖	๑๔.๙	๕๘.๙
๓๑๗.๖	๓๓๘.๓	๑๕๒.๒	๑,๔๙๓.๒	๓๒๓.๕	๕๒๗.๑	๑๕๖.๕	๕๓๕.๗	๘๑๒.๘	๔๒๗.๘
๙๒.๘	— ๑๑.๐	๑๙๐.๔	๒๒๓.๑	๒๓๗.๑	๒๖๐.๘	๒๙๖.๙	๓ ๑๕.๖	๓๔๗.๒	— ๒.๔
๔๑๐.๔	๓๒๗.๓	๓๔๒.๖	๑,๗๑๖.๓	๕๖๐.๖	๗๘๗.๙	๔๔๓.๔	๘๕๑.๓	๑,๑๖๐.๐	๔๒๕.๔

การเกษตรป่าไม้ และการประมง
 การขุดแร่
 อุตสาหกรรม
 การก่อสร้าง
 การไฟฟ้าและสุขาภิบาล
 พาณิชยกรรม
 การขนส่งและเก็บสินค้า
 บริการ

ยอดรวม — องค์การธุรกิจเอกชน
 — รัฐวิสาหกิจ
 ยอดรวมทั้งสิ้น

ตารางที่ ๑๒

ส่วนเปลี่ยนในสินค้าคงเหลือจําแนกรายละเอียดตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๐๔

ประมาณตามราคาในปี พ.ศ. ๒๕๕๕

(ล้านบาท)

๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๗.๙	— ๒.๙	๑.๖	๑.๔	๓.๙	๕.๒	๕.๘	๒.๓	— ๖.๓	— ๑.๕
๒.๓	— ๒.๓	— ๑.๕	๑.๔	๓.๑	๔.๙.๓	๐.๒	๐.๔	— ๓.๓.๐	๓.๙
๑๓๐.๓	๔.๗	๕.๔.๒	๔.๘.๗	๔.๕.๕	๑๙.๔.๘	— ๘.๐	๓.๙.๒	๑๕.๑.๕	๑๓.๐
๖.๓	๓.๒	๒๐.๓	๕.๗	๐.๒	๕.๘.๗	— ๑.๘.๑	๙.๑	๑๔.๒	๓.๒.๓
๐.๑	๐.๓	๐.๖	— ๐.๕	๐.๕	๐.๓	—	—	๐.๘	๕.๑
๑๓๖.๗	๒๘.๓.๐	๕.๐.๗	๑,๓๙.๒.๘	๒๖.๔.๓	๒๑.๙.๖	๑.๘.๗.๑	๔.๖.๗.๐	๖.๑.๐.๔	๑.๖.๓.๗
๒.๙	๑.๒	๐.๙	๖.๔	๓.๓	๐.๑	— ๑.๓	๖.๗	๓.๔.๔	๙.๗
๒.๙	๑.๖	๓.๓	— ๑.๔	๒.๗	๐.๘	— ๐.๒	๒.๕	๑.๔.๔	๕.๕.๓
๒๘.๙.๔	๒๘.๘.๘	๑๓๐.๑	๑,๔๕.๔.๕	๓.๒.๓.๕	๕.๒.๘.๘	๑.๖.๕.๕	๕.๒.๗.๒	๗.๘.๖.๔	๔๐.๑.๕
๘.๔.๕	— ๙.๔	๑.๕.๙.๐	๒.๑.๗.๓	๒.๓.๗.๑	๒.๖.๐.๘	๓.๐.๑.๒	๓.๑.๐.๕	๓.๓.๕.๗	— ๒.๓
๓.๗.๙	๒.๗.๙.๔	๒.๘.๙.๑	๑,๖.๗.๑.๘	๕.๖.๐.๖	๗.๘.๙.๖	๔.๖.๖.๗	๘.๓.๗.๗	๑,๑.๒.๒.๑	๓.๙.๙.๒

เกษตร ป่าไม้ และการประมง

อุตสาหกรรม

ก่อสร้าง

ไฟฟ้า และสํวหาปิบาล

นิยกรรมการ

ขนส่ง และเก็บสินค้า

การ

รวม

รวม - องค์การธุรกิจเอกชน

- รัฐวิสาหกิจ

ยอดรวมทั้งสิ้น

ตารางที่ ๑๓

ความเชื่อถือได้ของสถิติการสะสมทุนถาวรใน พ.ศ. ๒๕๐๔ ประมาณตามราคาในปีนั้น
(ล้านบาท)

ประเภท	การสะสมทุนถาวร				ความคลาดเคลื่อน	ความคลาดเคลื่อน เป็นร้อยละ
	ก.	ข.	ค.	รวม		
สินค้านำเข้าประเภททุน	๓,๑๓๖	๑,๔๓๓	—	๔,๕๖๙	๓๒๙	๗.๒
การก่อสร้าง	—	๔,๕๓๒	—	๔,๕๓๒	๕๔๔	๑๒.๐
การสะสมทุนภายในประเทศ อย่างอื่น	—	—	๖๐๖	๖๐๖	๙๑	๑๕.๐
ยอดรวม	๓,๑๓๖	๕,๙๖๕	๖๐๖	๙,๗๐๗	๙๖๔	๙.๙

STATISTICAL TABLES

List of Statistical Tables.

		Page
Table 1.	Gross Fixed Capital Formation Classified by Main Type of Capital Goods, 1952 — 1962. (at current prices)	49
Table 2.	Gross Fixed Capital Formation in the Public and Private Sectors Classified by Industrial Sector, 1952 — 1962. (at current prices)	50
Table 3.	Gross Fixed Capital Formation Classified by Industrial Sector, 1952 — 1962. (at current prices)	51
Table 4.	Gross Fixed Capital Formation Classified by Main Type of Capital Goods, 1952 — 1961. (at 1956 prices)	52
Table 5.	Gross Fixed Capital Formation in the Public and Private Sectors Classified by Industrial Sector, 1952 — 1962. (at 1956 prices)	53
Table 6.	Gross Fixed Capital Formation Classified by Industrial Sector, 1952 — 1961. (at 1956 prices)	54
Table 7.	Gross Fixed Capital Formation as Percentage of Gross Domestic Product, 1957 — 1961.	55
Table 8.	Fixed Assets as Percentage of Total Gross Fixed Capital Formation Classified by Main Type of Capital Goods and Source of Financing, 1957 — 1961.	56
Table 9.	Percentage Distribution of Gross Fixed Capital Formation Classified by Industrial Sector, 1957 — 1961.	57
Table 10.	Percentage Distribution and Rate of Growth of Fixed Capital Formation by the Public and Private Sectors, 1957 — 1961.	58
Table 11.	Changes in Inventories, Classified by Type of Industry, 1952 — 1961. (at current prices)	59
Table 12.	Changes in Inventories, Classified by Type of Industry, 1952 — 1961. (at 1956 prices)	60

Table 1

Gross Fixed Capital Formation Classified by Main Type of Capital Goods, 1952—1962.

	Million baht at current prices.										
	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961	1962*
Imports of Capital Goods.											
Transport equipment	443.3	453.4	449.4	473.2	547.0	724.9	734.2	620.8	864.8	916.5	1,059.3
Machinery and other equipment	645.9	725.3	760.8	728.2	795.5	963.8	1,049.5	1,435.3	1,453.7	1,429.6	1,897.8
Industrial raw materials	303.4	374.5	434.1	397.0	482.7	586.0	526.5	543.1	639.6	790.3	775.9
Additional local costs (import duties, mark-up, etc.)	683.1	736.0	784.5	770.2	839.3	1,049.1	1,116.7	1,390.1	1,358.4	1,433.0	1,808.7
Sub-total.	2,075.7	2,289.2	2,428.8	2,368.6	2,664.5	3,323.8	3,426.9	3,989.3	4,316.5	4,569.4	5,541.7
Building and Construction.											
Private construction activity	257.0	356.0	379.0	404.0	723.0	2,356.9	2,210.9	2,328.9	2,689.4	2,785.4	3,062.3
Public construction activity	922.0	1,475.0	1,466.0	1,470.0	1,216.0	875.2	982.0	1,537.9	1,584.4	1,747.0	2,017.8
Sub-total.	1,179.0	1,831.0	1,845.0	1,874.0	1,939.0	3,232.1	3,192.9	3,866.8	4,273.8	4,532.4	5,080.1
Other Domestic Capital Formation.	458.0	470.0	452.0	458.0	453.0	350.1	311.0	302.6	358.4	605.9	694.2
Gross Fixed Capital Formation.	3,712.7	4,590.2	4,725.8	4,700.6	5,056.5	6,906.0	6,930.8	8,158.7	8,948.7	9,707.7	11,316.0

N.B. For 1952—1956, items 2 and 3 are estimates made in 1957—58 by the International Bank for Reconstruction and Development Mission to Thailand and are not comparable with the corresponding estimates for later years.

*Preliminary estimates

Table 2

Gross Fixed Capital Formation in the Public and Private Sectors Classified by Industrial Sectors, 1952—1962.

		Million baht at current prices.										
		1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961	1962*
A. Public Sector.												
1. Agriculture		1,221.3	1,813.3	1,820.3	1,818.8	1,602.9	1,301.1	1,330.7	2,089.9	2,517.2	3,212.9	3,783.8
2. Communication		245.1	381.1	380.5	380.8	322.5	201.6	288.9	426.5	511.8	581.5	679.3
3. Manufacturing		584.9	890.1	888.6	890.8	770.3	722.7	634.9	910.8	764.8	1,038.2	1,215.3
4. Mining		40.0	54.0	55.0	54.5	52.1	104.9	102.8	79.5	54.7	159.6	190.7
5. Electricity		26.3	34.9	35.8	35.5	34.2	12.9	14.0	47.3	57.7	60.5	72.2
6. Commerce		53.9	73.0	74.6	73.9	70.1	62.0	—	138.5	213.9	381.3	454.9
7. Other construction		50.4	80.3	79.9	80.0	66.4	35.8	53.8	91.7	101.6	86.7	100.1
8. Service		59.9	95.9	95.3	95.5	79.0	14.8	40.2	102.8	213.5	190.0	219.9
		160.8	204.0	210.6	207.8	208.3	146.4	196.1	292.8	599.2	715.1	851.4
B. Private Sector.												
1. Agriculture		2,491.4	2,776.9	2,905.5	2,881.8	3,453.6	5,604.9	5,600.1	6,068.8	6,431.5	6,494.8	7,532.2
2. Communication		453.7	454.1	459.4	514.0	609.2	930.9	1,004.3	1,119.4	1,183.1	1,293.7	1,454.4
3. Manufacturing		541.0	544.9	473.6	413.7	459.4	721.5	741.3	493.2	854.6	867.0	1,046.0
4. Mining		902.1	1,079.4	1,124.4	1,039.2	1,229.2	1,731.5	1,756.1	2,326.9	2,248.6	2,216.8	2,619.8
5. Electricity		225.6	269.8	281.1	259.8	307.4	432.8	439.0	581.7	562.1	584.9	691.8
6. Commerce		123.8	152.3	188.9	179.6	197.6	238.1	260.8	213.1	351.5	234.7	281.6
7. Other construction		115.7	116.4	210.9	300.6	377.3	539.1	594.1	733.8	728.2	581.7	651.6
8. Service		108.1	133.6	139.6	146.0	228.4	854.0	607.0	508.7	483.8	685.7	753.3
		21.4	26.4	27.6	28.9	45.1	157.0	197.5	92.0	19.6	30.3	33.7
Total A and B.		3,712.7	4,590.2	4,725.8	4,700.6	5,056.5	6,906.0	6,930.8	8,158.7	8,948.7	9,707.7	11,316.0

N.B.* Preliminary estimates.

Table 3

Gross Fixed Capital Formation Classified by Industrial Sector, 1952—1962.

	Million baht at current prices.										
	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961	1962*
Agriculture	698.8	835.2	839.9	894.8	931.7	1,132.5	1,293.2	1,545.9	1,694.9	1,875.2	2,133.2
Communication	1,125.9	1,435.0	1,362.2	1,304.5	1,229.7	1,444.2	1,376.2	1,404.0	1,619.4	1,905.2	2,261.1
Manufacturing	942.1	1,133.4	1,179.4	1,093.7	1,281.3	1,836.4	1,858.9	2,406.4	2,303.3	2,376.4	2,810.1
Mining	251.9	304.7	316.9	295.3	341.6	445.7	453.0	629.0	619.8	645.4	764.1
Electricity	177.7	225.3	263.5	253.5	267.7	300.1	260.8	351.6	565.4	616.0	736.1
Commerce	166.1	196.7	290.8	380.6	443.7	574.9	647.9	825.5	829.8	668.4	751.1
Other construction	168.0	229.5	234.9	241.5	307.4	868.8	647.2	611.5	697.3	875.7	973.1
Other	182.2	230.4	238.2	236.7	253.4	303.4	393.6	384.8	618.8	745.4	885.1
Gross Fixed Capital Formation.	3,712.7	4,590.2	4,725.8	4,700.6	5,056.5	6,906.0	6,930.8	8,158.7	8,948.7	9,707.7	11,316.1

Preliminary estimates.

Table 4

Gross Fixed Capital Formation Classified by Main Type of Capital Goods, 1952-1961.

Million baht at 1956 prices										
	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961
Net Imports of Capital Goods.										
a. Transport equipment	495.1	416.8	445.9	449.6	547.0	520.7	698.8	523.0	703.3	897.8
b. Machinery and other equipment	713.9	737.3	831.2	757.8	795.5	1,056.0	1,005.0	1,394.2	1,411.0	1,413.9
c. Industrial raw materials	529.8	477.4	456.0	469.7	482.7	592.3	527.0	641.5	710.5	694.4
d. Additional local costs (import duties, mark-up, etc.)	810.2	740.8	828.2	789.1	839.3	1,017.8	1,062.7	1,295.3	1,277.2	1,404.4
Sub-Total	2,549.0	2,372.3	2,561.3	2,466.2	2,664.5	3,186.8	3,293.5	3,854.0	4,102.0	4,410.5
Building and Construction.										
a. Private construction activity	278.1	374.3	381.3	405.6	723.0	2,292.6	2,227.3	2,374.7	2,646.5	2,744.0
b. Public construction activity	997.8	1,551.0	1,474.8	1,475.9	1,216.0	855.5	987.9	1,556.5	1,565.6	1,729.7
Sub-Total	1,275.9	1,925.3	1,856.1	1,881.5	1,939.0	3,148.1	3,215.2	3,931.2	4,212.1	4,473.7
Other Domestic Capital Formation.	502.7	551.6	541.3	470.2	453.0	350.1	296.3	307.5	370.7	582.5
Total Gross Fixed Capital Formation.	4,327.6	4,849.2	4,958.7	4,817.9	5,056.5	6,685.0	6,805.0	8,092.7	8,684.8	9,466.7

N.B. For 1952-1956, items 2 and 3 are estimates made in 1957-58 by the International Bank for Reconstruction and Development Mission to Thailand and are not comparable with the corresponding estimates for later years.

Table 5
Gross Fixed Capital Formation in the Public and Private Sectors Classified by Industrial Sector, 1952 — 1961.

Million Baht at 1956 prices										
	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961
A. Public Sector.										
1. Agriculture	1,423.8	1,915.4	1,909.1	1,864.5	1,602.9	1,256.8	1,306.6	2,071.7	2,440.4	3,146.4
2. Communication	299.6	402.6	399.1	390.4	322.5	194.7	283.9	422.6	495.4	571.9
3. Manufacturing	694.3	940.1	931.9	913.0	770.3	697.7	623.8	903.2	740.6	1,018.7
4. Mining	42.8	56.8	57.8	56.0	52.1	101.0	100.9	79.2	53.6	155.3
5. Electricity	27.8	36.9	37.7	36.4	34.2	13.3	14.0	46.2	55.9	59.3
6. Commerce	58.3	77.1	78.1	75.6	70.1	59.5	—	137.5	207.8	370.8
7. Other construction	63.0	85.0	83.7	82.1	66.4	34.7	53.0	91.5	99.0	204.1
8. Service	75.1	101.2	99.9	97.9	79.0	14.3	39.5	102.1	207.2	69.2
	162.9	215.7	220.9	213.1	208.3	141.6	191.5	289.4	580.9	697.1
	2,903.8	2,933.8	3,049.6	2,953.4	3,453.6	5,428.2	5,498.4	6,021.0	6,244.4	6,320.3
B. Private Sector										
1. Agriculture	528.1	480.7	482.2	525.3	609.2	903.1	984.3	1,109.7	1,146.1	1,270.6
2. Communication	630.6	575.5	496.4	425.0	459.4	698.9	728.5	489.6	827.2	836.9
3. Manufacturing	1,052.6	1,140.7	1,179.7	1,066.1	1,229.2	1,677.1	1,723.5	2,308.9	2,187.6	2,145.4
4. Mining	263.1	285.2	295.0	266.6	307.4	419.3	430.9	577.2	546.9	565.9
5. Electricity	145.0	160.0	198.6	185.2	197.6	229.8	256.1	211.4	341.0	225.3
6. Commerce	133.6	123.1	222.4	306.3	377.3	524.2	584.5	727.7	706.3	571.0
7. Other construction	125.9	140.8	146.3	149.4	228.4	825.3	597.3	504.0	468.3	675.0
8. Service	24.9	27.8	29.0	29.5	45.1	150.5	193.3	92.5	21.0	30.2
Total A. and B.	4,327.6	4,849.2	4,958.7	4,817.9	5,056.5	6,685.0	6,805.0	8,092.7	8,684.8	9,466.7

Table 6

Gross Fixed Capital Formation Classified by Industrial Sector, 1952—1961.

	Million baht at 1956 prices									
	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961
Agriculture	827.7	883.3	881.3	915.7	931.7	1,097.8	1,268.2	1,582.3	1,641.5	1,800.0
Communication	1,324.9	1,515.6	1,428.3	1,338.0	1,229.7	1,396.6	1,352.3	1,392.8	1,567.8	1,800.0
Manufacturing	1,095.4	1,197.5	1,237.5	1,122.1	1,281.3	1,778.1	1,824.4	2,388.1	2,241.2	2,300.0
Mining	290.9	322.1	332.7	303.0	341.6	432.6	444.9	623.4	602.8	600.0
Electricity	203.3	237.1	276.7	260.8	267.7	289.3	256.1	348.9	548.8	500.0
Commerce	196.6	208.1	306.1	388.4	443.7	558.9	637.5	819.2	805.3	700.0
Other construction	201.0	242.0	246.2	247.3	307.4	839.6	636.8	606.1	675.5	700.0
Service	187.8	243.5	249.9	242.6	253.4	292.1	384.8	381.9	601.9	700.0
Total Gross Fixed Capital Formation.	4,327.6	4,849.2	4,958.7	4,817.9	5,056.5	6,685.0	6,805.0	8,092.7	8,684.8	9,400.0

Table 7

Gross Fixed Capital Formation as Percentage of Gross Domestic Product, 1957—1961.

	1957	1958	1959	1960	1961	Average 1957 — 1961	Average 1957 — 1960
Gross Fixed Capital Formation at constant prices. (million baht).	6,685.0	6,805.0	8,092.7	8,684.8	9,466.7	—	—
Gross Domestic Product at 1956 prices. (million baht).	40,446.3	40,530.0	45,238.0	50,880.5	53,037.4	—	—
Percentage rate of growth of Gross Fixed Capital Formation.	—	1.8	18.9	7.3	10.9	9.7	9.3
Percentage rate of growth of Gross Domestic Product.	—	0.2	11.6	12.5	4.2	7.1	8.1
Gross Fixed Capital Formation as Percentage of Gross Domestic Product.	16.5	16.8	17.9	17.1	17.8	17.2	17.1

Table 8

Fixed Assets as Percentage of Total Gross Fixed Capital Formation Classified by Main Type of Capital Goods and Source of Financing, 1957-1961.

	1957	1958	1959	1960	1961	Average 1957-1961	Average 1957-1961
financing	52.7	51.4	50.1	49.5	51.9	51.1	50.9
imported capital goods	52.7	51.4	50.1	49.5	51.9	51.1	50.9
domestic financing	47.3	48.6	49.9	50.5	48.1	48.9	49.1
construction	42.1	44.2	46.1	46.2	41.9	44.1	44.7
domestic capital goods	5.2	4.4	3.8	4.3	6.2	4.8	4.4
Gross Fixed Capital Formation.	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

The value of imported building material is here included under "imported capital goods" and hence deducted from domestic construction in order to give a clear-out distinction of the sources of financing—foreign as distinct from domestic sources. Elsewhere it is deducted from "imports of capital goods" since it has already been included in domestic construction so as to avoid double-counting.

Table 9

Percentage Distribution of Gross Fixed Capital Formation Classified by Industrial Sector, 1957—1961.

[illegible]

Table 10

Age Distribution and Rate of Growth of Gross Fixed Capital Formation by the Public and Private Sectors, 1957—1961.

	1957	1958	1959	1960	1961	Average 1957—1961	Average 1957—
Gross Fixed Capital Formation							
tor	18.8	19.2	25.6	28.1	33.1	25.0	22.
ctor	81.2	80.8	74.4	71.9	66.9	75.0	77.
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ate of growth							
tor	—	4.0	58.6	17.8	12.9	23.3	26.
ector	—	1.3	9.5	3.7	1.2	3.9	4.

Table 11

Changes in Inventories, Classified by Type of Industry at Current Prices (Million Baht)

	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	19
Structure	8.5	- 3.7	2.1	1.3	3.9	5.2	5.3	2.2	- 6.1	-
Manufacturing	2.5	- 2.7	- 1.8	1.4	3.1	49.3	0.2	0.4	- 34.2	
Construction	143.0	5.5	64.9	50.0	45.5	194.8	- 7.6	39.8	156.7	14
Electricity	7.0	3.4	20.5	5.8	0.2	57.0	- 18.2	9.3	13.9	3
Commerce	0.1	0.3	0.7	- 0.5	0.5	0.3	-	-	0.8	
Communication	150.1	332.2	60.7	1,430.0	264.3	219.6	178.2	474.6	631.2	17
	3.2	1.4	1.1	6.6	3.3	0.1	- 1.2	6.8	35.6	1
	3.2	1.9	4.0	- 1.4	2.7	0.8	- 0.2	2.6	14.9	5
1 — Private sector	317.6	338.3	152.2	1,493.2	323.5	527.1	156.5	535.7	812.8	42
Public sector	92.8	- 11.0	190.4	223.1	237.1	260.8	286.9	315.6	347.2	-
Grand-total	410.4	327.3	342.6	1,716.3	560.6	787.9	443.4	851.3	1,160.0	42

Table 12

Changes in Inventories, Classified by Type of Industry at 1956 Prices (Million Baht)

	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961
Manufacturing	7.9	— 2.9	1.6	1.4	3.9	5.2	5.8	2.3	— 6.3	—
Construction	2.3	— 2.3	— 1.5	1.4	3.1	49.3	0.2	0.4	— 33.0	—
Commerce	130.3	4.7	54.2	48.7	45.5	194.8	— 8.0	39.2	151.5	19.1
Transportation	6.3	3.2	20.3	5.7	0.2	58.7	— 18.1	9.1	14.2	—
Other	0.1	0.3	0.6	— 0.5	0.5	0.3	—	—	0.8	—
Private sector	136.7	283.0	50.7	1,392.8	264.3	219.6	187.1	467.0	610.4	1,122.1
Public sector	2.9	1.2	0.9	6.4	3.3	0.1	— 1.3	6.7	34.4	—
Grand-total	2.9	1.6	3.3	— 1.4	2.7	0.8	— 0.2	2.5	14.4	—
Private sector	289.4	288.8	130.1	1,454.5	323.5	528.8	165.5	527.2	786.4	4
Public sector	84.5	— 9.4	159.0	217.3	237.1	260.8	301.2	310.5	335.7	—
Grand-total	373.9	279.4	289.1	1,671.8	560.6	789.6	466.7	837.7	1,122.1	3

พิมพ์ที่โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี

สี่แยกราชวิถี ถนนสามเสน พระนคร

นายเฉลียว จันทารทรัพย์ ผู้พิมพ์, ผู้โฆษณา

พ.ศ. ๒๕๐๖